

GÖTEBORGS UNIVERSITET
HANDELSHÖGSKOLAN

FN:s Agenda 2030 på Stockholmsbörsen

En studie om hur företag noterade på Nasdaq OMX Stockholm redovisar FN:s hållbarhetsmål Agenda 2030.

Kandidatuppsats i företagsekonomi
Externredovisning
Hösttermin 2017
Handledare: Kristina Jonäll
Författare: David Alinder & Lina Eliasson

Sammanfattning

**Examensarbete i företagsekonomi, Handelshögskolan vid Göteborgs universitet,
Kandidatuppsats, Externredovisning HT 17**

Författare: David Alinder & Lina Eliasson

Handledare: Kristina Jonäll

Titel: Agenda 2030 på Stockholmsbörsen: en studie om hur företag noterade på Nasdaq OMX Stockholm redovisar FN:s hållbarhetsmål Agenda 2030

Bakgrund och Problem: De globala FN-målen i Agenda 2030 är världsomspännande mål som syftar till att uppnå en hållbar global utveckling. Krav ställs från intressenter på att företag ska redovisa vad de gör för att bidra till en hållbar utveckling och FN och svenska regeringen ser företagen som en viktig aktör för att kunna uppfylla målen till år 2030. Trots detta visar studier att inte alla företag redovisar hållbarhet i sina externa rapporter och att en del företag rapporterar hållbarhet utan att göra kopplingar till sina verksamheter. Få studier har kartlagt hur företag i Sverige arbetar med FN-målen för att bidra till en hållbar utveckling eftersom att Agenda 2030 antogs år 2015. Det är i först i årsredovisningar från år 2016 som företagens arbete med FN-målen kan utvärderas.

Syfte: Studiens syfte är att undersöka om och hur företag noterade på Nasdaq OMX Stockholm i sina års- och hållbarhetsrapporter redovisar sitt arbete med FN:s hållbarhetsmål Agenda 2030 och hur de beskriver att de kopplar målen till sina verksamheter.

Metod: Års- och hållbarhetsrapporter från år 2016 för 287 företag noterade på Nasdaq OMX Stockholm har lästs och kodats utifrån företagens beskrivningar av FN-målen. Statistiska tester har gjorts för att identifiera och studera samband i hur företagen redovisar och beskriver att de kopplar FN-målen till sina verksamheter. Det empiriska materialet har analyserats med hjälp av teoretiska perspektiv på hållbarhet innefattande bland annat intressenter, legitimitet och institutioner.

Resultat: Studiens resultat visar att trots att företagen ses som en viktig aktör för att uppfylla Agenda 2030 nämner endast 24% av de studerade företagen FN-målen i sina års- och hållbarhetsrapporter år 2016. Studiens resultat visar också att det främst är stora företag som har börjat redovisa FN-målen och att det finns en del branschvisa skillnader i hur vanligt det är att redovisa FN-målen. Av företagen som nämner målen är det få som kopplar dessa till faktiska aktiviteter i företaget. De vanligaste åtgärderna företag vidtagit i sitt arbete med FN-målen är att gå med i externa samarbeten och partnerskap. En annan vanlig åtgärd är att FN-målen kopplas till företagens befintliga produkter och processer.

Förslag till vidare forskning: En uppföljningsstudie för att se hur arbetet med FN-målen utvecklas kommande år är betydelsefull då många företag ännu inte börjat arbeta med målen och rapporterar att de ska börja mäta dem under år 2017. En uppföljande studie kan ge ytterligare perspektiv på företagens framgång med FN-målen och vilka utmaningar de står inför. En uppföljande studie kan med fördel kombineras med fallstudier för att se hur väl företagens rapportering av FN-målen stämmer överens med aktiviteter i verksamheten.

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.2 Problemdiskussion	4
1.3 Syfte & Frågeställningar	5
2. Referensram och tidigare forskning	6
2.1 Agenda 2030	6
2.1.1 Viktiga hållbarhetsramverk	7
2.2 Hållbarhetsredovisning - olika infallsvinklar	7
2.2.1 Intressenter	8
2.2.2 Legitimitet	9
2.2.3 Institutioner	9
2.3 Outside-in	10
2.4 Storlek och bransch	10
2.5 Intern förankring	12
3. Metod	13
3.1 Urval	13
3.2 Insamling av material	13
3.3 Kodning av data	14
3.3.1 Kodning av kategorier	14
3.4 Statistiska körningar	15
3.4.1 Jämförelsevariabler	15
3.4.2 Hypotes 1	16
3.4.3 Hypotes 1.1	16
3.4.4 Hypotes 2	17
3.5 Studiens tillförlitlighet	17
4. Resultat & analys	19
4.1 FN-målen förekomst i företagens års- och hållbarhetsrapporter	19
4.1.1 Ju fler anställda, desto större förekomst av Agenda 2030	20
4.1.2 Förekomsten av Agenda 2030 i olika sektorer	23
4.2 Vissa FN-mål är mer vanligt förekommande än andra	25
4.3 Koppling mellan FN-målen och företagens verksamhet	28
5. Sammanfattande diskussion och slutsatser	31
5.1 Reflektioner och förslag till vidare forskning	33
6. Källförteckning	35
7. Bilagor	40

1. Inledning

“Vi har samlats i en tid av ofantliga utmaningar för en hållbar utveckling (...) Ojämligheterna ökar (...) Flera miljarder av våra medborgare lever fortsatt i fattigdom (...) Klimatförändringarna är en av de största utmaningarna i vår tid, och dess negativa konsekvenser undergräver alla länders möjligheter att uppnå en hållbar utveckling.” (Förenta Nationerna 2015)

Så skriver Förenta Nationerna (FN) i den svenska översättningen av deklarationen för Agenda 2030. Här ringar man in många av de stora utmaningar världen står inför vilket ligger till grund för skapandet av Agenda 2030 som är de 17 världsomfattande målen för hållbar utveckling som antogs av FN och undertecknades av samtliga medlemsländer i september år 2015. FN deklarerar att de 17 målen i Agenda 2030 utgör en handlingsplan för människors- och planetens välbefinnande och syftar till att skapa världsfred och utrota fattigdom. Dessa omfattande mål ska vara uppfyllda senast år 2030 och det är varje lands uppgift att följa upp målen. (FN 2015)

Sverige har ofta lyfts fram som ett framstående exempel vad gäller företags hållbarhetsarbete (jfr. Arvidsson 2017; KPMG 2017) och att den svenska regeringen har som ambition att vara ledande i genomförandet av Agenda 2030 förväntas inte (Regeringen 2017). Redan år 1972 togs ett initiativ av den svenska regeringen som ledde till att den första FN-konferensen om miljöfrågor hölls i Stockholm (FN 1972). Denna ses som det första steget i riktning mot vad vi idag kallar en hållbar utveckling som “(...) tillfredsställer dagens behov utan att äventyra kommande generationers möjligheter att tillfredsställa sina behov” (Brundtland 1988; FN-förbundet 2012; Unesco 2012).

Företag har pekats ut som viktiga aktörer för att kunna uppnå Agenda 2030 och FN uppmanar företag att använda sin innovationsförmåga och kreativitet, sätta upp mål och kommunicera sitt arbete med FN-målen (GRI, FN, Wbcsd 2015; KPMG 2017). För att åstadkomma en hållbar utveckling och nå målen i agendan till år 2030 måste företagen engagera sig och se bortom de kortsiktiga finansiella resultaten. För att belysa företagets framsteg med FN-målen och vilka utmaningar de står inför fyller kartläggningen en viktig roll.

1.2 Problemdiskussion

Krav på företag att arbeta med hållbarhet ställs från både regering och andra intressenter i företagets omgivning (Frostenson et al. 2015; Deegan 2002). För att företagen i framtiden framgångsrikt ska kunna fortsätta driva sina verksamheter i ett samhälle som är präglad av de hållbarhetsutmaningar som studiens inledning tar upp behöver företagen arbeta med alla tre dimensioner av hållbarhet i “the Triple Bottom Line”. Detta innefattar både ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekter. FN:s införande av Agenda 2030 ger företag möjligheten att åstadkomma en förändring inom alla tre dimensioner och på så sätt legitimeras sin verksamhet samtidigt som de bidrar till en hållbar utveckling (Sida 2016). Samtidigt som FN uppmanar företag världen över att arbeta med de 17 hållbarhetsmålen i Agenda 2030 är detta något frivilligt för företagen att ägna sig åt (FN 2015). Den svenska regeringens tillsatta delegation som ska underlätta Sveriges införande av agendan har dock ännu inte presenterat någon vägledning för hur arbetet med Agenda 2030 kan gå till i företag (Agenda 2030-delegationen 2017a). För att undersöka om FN:s och intressenters förväntningar på företagets engagemang och Sveriges ambition att vara ledande i arbetet med FN-målen gett resultat är det intressant att studera hur svenska företag börjat redovisa FN-målen. Antar företagen arbetet för att uppnå FN-målen till år 2030 och bidra till en hållbar samhällsutveckling? Det saknas vetenskapliga

studier om hur svenska företag idag redovisar arbete med FN-målen i sina externa rapporter. Denna studie ska fylla denna kunskapslucka genom att studera hur svenska noterade företag i sina års- och hållbarhetsrapporter skriver om FN-målen.

Studien ska kartlägga hur många företag på Nasdaq OMX Stockholm som nämner Agenda 2030, vilka FN-mål som nämns och hur de förankras internt i verksamheten. Genom att diskutera påtryckningar från intressenter och institutioner samt företags strävan efter legitimitet söker studien förklara vad som gör att en del företag väljer att redovisa sitt arbete med Agenda 2030 och en del inte. En del i denna redovisning är att förklara hur FN-målen kopplas till den egna verksamheten. Tidigare forskning betonar vikten av intern förankring för att hållbarhetsredovisningen inte ska bli något påklistrat som företag endast redovisar för att skönmåla sin verksamhet, så kallad greenwashing (Parguel et al. 2011; Maas, Schaltegger & Cruz 2016). Genom att förankra FN-målen internt kan företagen på ett transparent sätt visa sina intressenter att företagen aktivt jobbar med hållbarhet för att uppnå Agenda 2030 (KPMG 2017).

Forskning kring FN-målen utgör ett viktigt bidrag till att uppmärksamma utmaningar och kartlägga och övervaka de potentiella framsteg som görs (Colglazier 2015). Med hjälp av denna studies kartläggning kan företag, myndigheter och organisationer få ökad förståelse för vilka utmaningar som finns och åtgärder som behövs för att nå de 17 FN-målen. Studien utgör på så sätt en fingervisning om vilken riktning som utveckling av vägledning och handlingsplaner bör ta för att underlätta uppfyllandet av Agenda 2030.

1.3 Syfte & Frågeställningar

Syftet med studien är att undersöka om och hur företag noterade på Nasdaq OMX Stockholm i sina års- och hållbarhetsrapporter redovisar sitt arbete med FN:s hållbarhetsmål Agenda 2030 och hur de beskriver att de kopplar målen till sin verksamhet.

För att besvara syftet har följande frågeställningar formulerats:

- I vilken utsträckning nämns FN-målen av företagen och skiljer det sig mellan olika företag?
- Vilka FN-mål nämner företagen och finns det några mönster i vilka mål som nämns?
- Hur redovisar företagen att de kopplat FN-målen till sina verksamheter?

2. Referensram och tidigare forskning

I kapitlet beskrivs referensram och tidigare forskning om hållbarhet som ligger till grund för analys av studiens resultat. Kapitlet inleds med en sammanfattning av innebörden av Agenda 2030 och några betydelsefulla ramverk. Framställningen utgår i resten av kapitlet från olika perspektiv på hållbarhet och hållbarhetsredovisning i företag.

2.1 Agenda 2030

Redan år 1972 togs ett initiativ av den svenska regeringen som ledde till att den första FN-konferensen om miljöfrågor hölls i Stockholm (FN 1972). Konferensen anses vara det första steget i riktning mot arbetet med hållbar utveckling (FN-förbundet 2012; Unesco 2012). Stockholmsdeklarationen ledde till att hållbarhet lyftes upp på den internationella politiska agendan och låg till grund för Rio-deklarationen och Agenda 21 (Unesco 2012) och i förlängningen Agenda 2030 då dessa deklarationer i tur och ordning bygger på varandra (FN 1992; FN 2015).

Figur 1: FN:s 17 hållbarhetsmål, Agenda 2030. (Globala målen u.å.)

Agenda 2030 innefattar de 17 mål för hållbarhet som antogs av FN och undertecknades av samtliga medlemsländer år 2015 och infördes efter att FN:s tidigare arbete med Millenniemålen löpt ut samma år (Sachs 2012). FN-målen i Agenda 2030 ska bemöta en del av de problem som fanns i Millenniemålen, bland annat låg fokus på låginkomstländerns bekämpande av fattigdom, medan dagens agenda sätter större tryck på höginkomstländer. Agenda 2030 är även mer omfattande än millenniemålen och berör, utöver fattigdomsbekämpning, även de tre hållbarhetsperspektiven utifrån “The Triple Bottom Line” som innefattar ekonomisk-, social- och ekologisk hållbarhet (Sida 2016).

Varje enskilt land är ansvarigt för att följa upp hållbarhetsmålen (FN u.å.) och målen ska vara uppfyllda senast år 2030 (FN 2015). Sverige har som ambition att vara ledande i arbetet med att uppfylla agendan (Regeringen 2017). Regeringen har tillsatt en Agenda 2030-delegation som har uppdraget att stödja och stimulera Sveriges genomförande av Agendan (Sida 2016). FN och den svenska regeringen har identifierat företagen som viktiga i uppfyllandet av agendan. Under den tid som företag har haft möjlighet att arbeta med FN-målen har 39% av de 100 största företagen i 49 länder kopplat FN:s hållbarhetsmål till sin hållbarhetsredovisning medan motsvarande siffra för Sverige är 60% (KPMG 2017). En global studie visar att mål 13 “Bekämpa klimatförändringen” och mål 12 “Hållbar konsumtion och produktion” är de som

förekommer mest bland 83 stora svenska företag. Dessa följs av mål nummer 9 “Hållbar industri, innovationer och infrastruktur”. Mål 1 “Ingen fattigdom” och mål 16 “Fredliga och inkluderande samhällen” är mål som hamnar längst ner bland de undersökta företagen (Ernst & Young 2017).

2.1.1 Viktiga hållbarhetsramverk

I studiens resultat- och analyskapitel används ramverken GRI och Global Compact för att förklara och jämföra de studerade företagens arbete med Agenda 2030. För att förstå varför dessa används, ges här en kort bakgrund.

Global Reporting Initiative (GRI) har funnits sedan år 1997, och är en oberoende, icke-vinstdrivande organisation som hjälper företag och myndigheter att förstå och upprätta sin redovisning utifrån de tre dimensionerna av Triple Bottom Line. Deras huvudsakliga syfte är att skapa standarder och vägledning för en hållbar utveckling samt harmonisera, förenkla och förbättra hållbarhetsredovisning. Detta sker genom samarbete med aktörer så som myndigheter, investerare och aktiemarknaden för att uppnå en transparent hållbarhetsredovisning. GRI:s standarder är de mest använda och vedertagna för upprättande av hållbarhetsredovisning. (GRI u.å. a)

Global Compact är ett FN-lett initiativ som sedan år 2000 uppmanar företag att arbeta för en hållbar utveckling. Global Compact utgår ifrån tio principer som företag föreslås inkludera i sina verksamheter. De tio principerna utgår från mänskliga rättigheter, arbetsrätt, miljö och anti-korruption. Företag föreslås utveckla sina verksamheter utifrån det principbaserade ramverket genom samarbeten och partnerskap. (Global Compact u.å. a; Global Compact u.å. b)

2.2 Hållbarhetsredovisning - olika infallsvinklar

En ekonomisk teori behöver inte vara direkt knuten till hållbarhet, utan flera olika teoretiska perspektiv kan användas för att öka förståelsen om vad hållbarhet är (Hörisch, Freeman & Schaltegger 2014; Deegan 2002). Legitimitets- och intressentteori är två teoribildningar som i tidigare studier använts för att förklara hållbarhetsrapportering (jfr. Deegan 2002; Tagesson, Blank, Broberg & Collin 2009; Tagesson, Klugman & Ekström 2011). Dessa teorier ska inte ses var för sig utan som två överlappande perspektiv som integrerat kan ge ökad förståelse för hållbarhet (Gray, Kouhy & Lavers 1995). Institutionell teori har i studier använts för att förklara företagens beteende utifrån omgivningens påverkan (Oliver 1991). Av den anledningen kommer teorierna om legitimitet, intressenter och institutioner behandlas under den gemensamma rubriken 2.2.

Hållbarhetsredovisning förkastades tidigare som något som inte hörde ihop med företagande då det var den finansiella prestationen som ansågs relevant. Forskning pekar på att denna syn delvis lever kvar bland en del företag (Fagerström & Hartwig 2017). Inom dessa företag blir hållbarhet något påklistrat som inte integreras i resten av verksamheten. Samtidigt som synen på hållbarhet som något icke-finansiellt fortfarande återfinns bland vissa företag finns idag ett ökat intresse hos många intressentgrupper kring hållbarhetsfrågor. Det ökade intresset tillsammans med att företagens hållbarhetsaktiviteter utsätts för omfattande mediebevakning har gjort att en del företag tagit egna initiativ för att rapportera om hållbarhet (Deegan 2002; Parguel et al. 2011; KPMG 2017). Trycket på företag att hållbarhetsredovisa och den skönmålning som ibland förekommer i företags hållbarhetsredovisning kan förstås utifrån

strävan att uppfattas som en legitim organisation och som en konsekvens av påverkan från institutioner och intressenter.

2.2.1 Intressenter

En organisation är en del av ett större socialt system bestående av intressenter som företaget kan påverka och som företaget blir påverkade av (Deegan 2002). Intressentteori utgörs av relationen mellan intressenter och organisationen och uppkom som en kritik mot synsättet att det är aktieägarintresset som är det viktigaste för företag (Freeman 2010; Westermark 2013). Intressentteori och hållbarhet är två koncept som delar många grundläggande idéer, vilket framförallt kan ses utifrån att de går bortom kraven på kortsiktig vinstmaximering (Hörisch, Freeman & Schaltegger 2014).

Lindblom (1994) kritiserar synen på intressenter som en enhet. Olika grupper inom samhället kan nämligen anses ha olika mycket inflytande och olika intressen vilket gör att de har olika påverkan på företagens legitimitetsarbete (Deegan 2002). Ju mer inflytande en intressentgrupp har på ett företag, desto mer måste företaget anpassa sig efter denna grupps förväntningar (Gray et al. 1995). Det är därför av vikt för företag att identifiera sina intressenter, vilket inflytande de har samt att upprätta en dialog med dem för att skapa en förståelse för intressenternas förväntningar. Företaget ska sedan kommunicera sitt hållbarhetsarbete, vilket vanligtvis sker via företagets års- eller hållbarhetsredovisning (Frostenson; Helin & Sandström 2015). Framgångsrika företag lyckas väga de olika intressenternas inflytande och tillfredsställa flest intressenter (Deegan & Unerman 2011). De intressenter som kan påverka företag är bland andra anställda, investerare/aktieägare, analytiker, konsumenter, kunder, leverantörer, långgivare, organisationer och myndigheter (Freeman & Reed 1983; Frostenson et al. 2015). Att företag påverkas av olika intressenter exemplifieras av att företag som arbetar nära en privat slutkonsument tenderar att hållbarhetsredovisa i högre grad än företag som arbetar mer gentemot andra företag (B2B). Dessa företag påverkas istället mer av krav som sätts upp av leverantörer och kunder som de levererar till (Westermark 2013).

En undersökning av australiensiska företag som inte valt att hållbarhetsredovisa visar att detta val främst beror på att företagen inte upplever ett tillräckligt starkt tryck från intressenter som rättfärdigar att företaget ägnar sig åt hållbarhetsarbete. De som kan påverka företag till att upprätta en hållbarhetsredovisning är främst intressenter och myndigheter (Stubbs et al. 2012). Tack vare dessa aktörer skapas incitament för hållbarhetsarbete inom företag. Organisationer i civilsamhället, i form av standardsättare, kan genom att bygga upp ramverk och rekommendationer för hållbarhetsarbete (jfr. GRI & Global Compact) öka förståelsen för och viljan att arbeta med hållbarhet bland företag (Hörisch, Freeman & Schaltegger 2014). Vidare kan myndigheter påverka företags hållbarhetsredovisning genom att sätta upp lagar och regleringar, vilket kan exemplifieras av det nya lagkravet för hållbarhetsredovisning i årsredovisningslagen som gäller för stora företag (Balans 2016). Samtidigt som lagkraven och de frivilliga initiativen ökar väger allt fler investerare in hållbarhetsarbete i sina investeringar varför även dessa måste tas i beaktande av företag (Frostenson et al. 2015). Genom att lyckas väga och bemöta dessa olika intressen, som kan påverka företagens arbete, kan de legitimera sin egen verksamhet gentemot omgivningen (Deegan 2002).

2.2.2 Legitimitet

Företag har en tyst överenskommelse med sin omgivning, som ett slags socialt kontrakt. För att organisationer ska accepteras av omgivningen krävs att de legitimeras av sina intressenter och uppfyller sitt sociala kontrakt. På så sätt får företag ett existensberättigande av omgivningen vilket ses som ett godkännande att bedriva sin verksamhet (Deegan 2002; Kolk 2003). Organisationer kan bara arbeta i den utsträckning som omgivningen anser att deras legitimitet räcker till. Om omgivningen inte är nöjt med hur företaget arbetar kommer samhället att återkalla det sociala kontraktet. Detta kan ske genom påverkan från intressenter, exempelvis genom att konsumenter minskar sin efterfrågan, leverantörer minskar tillförseln av material eller viljan till att agera arbetskraft minskar (Deegan 2002).

Dowling & Pfeffer (1975) ser legitimitet som något företag är beroende av för att överleva samtidigt som företag också kan manipulera och påverka hur de uppfattas (Woodward et al. 2001). Om företag står inför hot om att förlora sin legitimitet kan de ta till strategier, såsom att samarbeta med andra legitima organisationer eller institutioner, alternativt sätta upp mål eller arbetsmetoder för att bemöta hoten (Dowling & Pfeffer 1975; Fiedler & Deegan 2002). Företag kan också förändra utformningen av deras externa dokument, och på så sätt påverka allmänhetens uppfattning av företaget (Cormier & Gordon 2001). Års- eller hållbarhetsredovisningar kan vara ett sätt att uppvisa vad företaget gör för att förändra sina strukturer (Lindblom 1994). Hållbarhetsredovisning kan användas för att avleda negativ uppmärksamhet från företags verksamhet. Ett vanligt sätt att bemöta den negativa uppmärksamheten är att redovisa åtgärder inom områden där företag tidigare fått negativ publicitet. Rapportering spelar därför en avgörande roll för att legitimera verksamheten (Rimmel 2016).

2.2.3 Institutioner

Liksom inom intressent- och legitimitetsteorin påverkas företag inom den institutionella teorin av omgivningen och informella och formella regler, trender och idéer som återfinns i omgivningen. På så sätt ifrågasätts att organisationen fattar beslut på rationella grunder (Meyer & Rowan 1977). Utifrån detta synsätt kan organisationers beteenden och rapportering kring hållbarhet länkas till vilka förväntningar och värderingar som finns i samhället som också gör att företagets legitimitet påverkas (Deegan & Unerman 2011). Organisatoriska förhållningssätt, som återfinns i till exempel policys och aktiviteter, är därmed formade av institutionerna i organisationens omvärld. Att något institutionaliseras kan förklaras med att idéer får en regelmässig status och genom att företag införlivar dessa kan det bidra till förbättrad legitimitet, möjlighet att överleva, och gör att företaget ses som rationellt ur ett omgivningsperspektiv oavsett om företagets effektivitet förstärks eller inte. Att internalisera institutionaliserade idéer från omgivningen, till exempel i form av hållbarhetsredovisning som kan vara sprunget ur en allmän opinion, leder inte automatiskt till ökad effektivitet. För att hantera detta använder sig företag av löskoppling mellan den formella organisationen och hur aktiviteter inom organisationen faktiskt utförs. Löskoppling möjliggör därmed att organisationer kan välja att inte implementera beslut och kan leda till oavsedda konsekvenser vid införande samt överträdelser av bestämmelser (Meyer & Rowan 1977). I företagets redovisning av FN-målen kan detta innebära att dessa redovisas som något företaget arbetar med utan att detta överensstämmer med vad som faktiskt görs i verkligheten.

Meyer & Rowan (1977) och DiMaggio & Powell (1983) pekar på att institutionaliserade koncept kan leda till en ökad likformighet bland organisationer, också kallat isomorfism,

eftersom företag vill få ökad legitimitet och är utsatta för samma påverkan från omgivningen. Tendensen mot isomorfism bland organisationer bygger i sin tur på både tvingande, imitativa och normativa mekanismer, varav de tvingande och imitativa mekanismerna kan relateras till denna studie. Tvingande isomorfism kan ses som ett formellt eller informellt tryck från till exempel stora intressentgrupper och utifrån brist på legitimitet (Meyer & Rowan 1977; Dimaggio & Powell 1983). Till imitativa mekanismer räknas till exempel sådant företag gör för att efterlikna andra framgångsrika företag när företag är osäkra på hur man ska gå till väga för att uppfylla omgivningens förväntningar (Rimmel 2016). Information i års- och hållbarhetsredovisningar har ökat de senaste årtiondena. Företag har insett att de kan erhålla konkurrensfördelar genom att öka transparensen i redovisningen och kan därför välja att imitera företag vars hållbarhetsredovisning visats vara framgångsrik (Aras & Crowther 2008). I en studie av svenska storföretag identifierar Ernst & Young (2017) konkurrensfördelar som en av två viktiga anledningar till att svenska företag redovisar FN-målen.

2.3 Outside-in

Dagens hållbarhetsdiskurs kan ses ur två olika perspektiv, dels ur ett samhällsperspektiv och dels ur ett organisationsperspektiv (Whiteman, Walker & Parego 2013). Hållbarhetsarbete på organisationsnivå antar ofta ett inside-out-perspektiv. Företag har sällan anpassat sina nuvarande processer när hållbarhet väl ska inorporeras i verksamheten, utan lägger snarare till hållbarheten ovanpå. På så sätt blir hållbarhetsmål, liksom tankegångarna i det institutionella perspektivet, frikopplade mål utifrån specifika hållbarhetsutmaningar som inte nödvändigtvis kopplas samman med organisationens faktiska aktiviteter (Dyllick & Muff 2016). För att organisationsperspektivet ska kunna integreras med samhällsperspektivet krävs att företagen lyfter blicken och börjar arbeta med hållbarhet på samma nivå som samhällets diskurs rör sig på och utifrån de utmaningar som identifieras i omgivningen, som till exempel FN-målen. Utifrån samhällets hållbarhetsutmaningar som återfinns i Agenda 2030 kan företag undersöka vad de kan prestera utifrån sina befintliga resurser och hur de kan anpassa sina strategier (Dyllick & Hockert 2002). Ett inledande steg för företag kan vara att engagera sig i organisationer, såväl inom sin bransch som över branschgränser (jfr. GRI et al. 2015; Kolk 2003). Genom samarbeten kan företag definiera gemensamma regler och sätta standarder för hur arbetet ska se ut i framtiden (Dyllick & Hockert, 2002).

För att säkerställa att företagens hållbarhetsarbete genomförs effektivt samt för att kunna jämföra och utvärdera arbetet krävs mätning och transparens i redovisningen. Ett steg på vägen för företag kan vara att rapportera i linje med GRI:s ramverk (Dyllick & Hockert, 2002). Maas, Schaltegger & Crutzen (2016) tar upp vikten av transparens och menar att om företag ser utvärdering och mätning av hållbarhetsarbetet utifrån syftet att rapporterna ska vara så transparenta som möjligt gentemot intressenterna, så tenderar rapporteringen istället att anta ett outside-in-perspektiv från samhället till organisationen. En ökad transparens kan uppnås genom att ramverk för hållbarhet standardiseras och indikatorer kvantifieras för att möjliggöra jämförelser mellan företag över tid. GRI:s standarder och rekommendationer för hållbarhetsredovisning och GRI et al.'s (2015) vägledning för implementering av FN-målen är exempel på hur företag kan anta ett outside-in-tänkande (Burrit & Schaltegger 2010).

2.4 Storlek och bransch

Dagens hållbarhetsredovisning i företag har till mångt och mycket uppkommit genom frivilliga initiativ. Stora bolag anses vara "first adopters" och trendsättare vid implementering och

utveckling av rapportering och kommunikation av företagsinformation (Arvidsson 2017). De två förklaringsvariablerna storlek och bransch används i studien som operationaliseringsverktyg för att svara på studiens syfte och frågeställningar. Variablerna är vanligt förekommande i tidigare forskning om hållbarhetsredovisning. Tagesson et al.'s (2009) studie visar en positiv korrelation mellan företags storlek, mätt som omsättning och antal anställda, samt hur mycket hållbarhet de redovisar. Detta ligger i linje med många tidigare studier bland annat Gray et al. (1995) som också har påvisat ett positivt samband mellan storlek och hållbarhetsredovisning. Detta samband kan förklaras av att en större organisation generellt sett har en större effekt på samhället och således fler intressenter som påverkar organisationen genom att utkräva mer information (Tagesson et al. 2009; Tagesson et al. 2011). Dessutom har ett större företag fler anställda och alltså fler som kan arbeta med att redovisa hållbarhet (Tagesson et al. 2009). Utifrån sambandet mellan storlek och redovisning av Agenda 2030 har följande hypotes formulerats:

Hypotes 1: Det finns en korrelation mellan antal anställda i företag och om företag nämner Agenda 2030 eller ej.

Variablerna bransch och storlek har båda starkt förklaringsvärde till hur mycket ett företag hållbarhetsredovisar (Gray et al. 1995). Företag som verkar i sektorer vars arbete påverkar miljön tenderar att rapportera mer miljörelaterad information (Cowen, Ferrari & Parker 1987; Adams et al. 1998; Kolk 2010). Westermark (2013) har studerat förekomsten av hållbarhetsredovisning i enlighet med GRI:s riktlinjer bland företagen på Nasdaq OMX Stockholms Large Cap år 2011 och funnit skillnader beroende på vilken sektor företagen verkar inom. Studien har bland annat kommit fram till att investmentbolag har valt att helt avstå från att redovisa hållbarhet vilket ses som ett tecken på att kortsiktig lönsamhet är högt prioriterat bland investmentbolagens intressenter. Att företag inom en sektor hållbarhetsredovisar mer än en annan bransch kan förklaras med att företag inom just den branschen nyligen fått negativ medial uppmärksamhet för bristande hållbarhetsfokus. De reagerar då genom att beskriva vilka åtgärder de vidtar. Branscher som ligger närmare en privat slutkonsument har också visats utsättas för större tryck att hållbarhetsredovisa, vilket också bidrar till skillnader mellan branscher (Westermark 2013).

Kolks (2003) studie om hållbarhetsredovisning utgör ett annat tydligt exempel på diskrepansen mellan olika branscher. I Kolks studie undersöktes hälften av företagen tillhörande noteringslistan Fortune Global 500 under de två åren 1998 och 2001. Skillnaden var så stor som 70% under år 2001 mellan de högst respektive lägst presterande branscherna. Även KPMG har undersökt förekomsten av hållbarhetsredovisning. Företaget har utgått från de 100 största företagen, mätt utifrån omsättning, i 49 länder (totalt 4900 företag) och funnit stora skillnader i förekomsten av hållbarhetsredovisning mellan olika branscher. I studien konstateras att sektorer med hög social och ekologisk påverkan rapporterar hållbarhet i hög grad. I samma rapport har KPMG presenterat siffror som utgår från världens 250 största företag och funnit att företag som ligger nära den privata slutkonsumenten är de företag som är bäst på att koppla sin verksamhet till FN:s hållbarhetsmål (KPMG 2017). För att knyta an till de branschvisa skillnaderna ska studien undersöka om de samband som föreligger mellan bransch och hållbarhetsredovisning även gäller för Agenda 2030. Utifrån denna diskussion har följande hypotes formulerats:

Hypotes 2: Andel företag som nämner Agenda 2030 varierar mellan de olika sektorerna.

2.5 Intern förankring

Mycket har skrivits om varför företag arbetar med hållbarhet, framförallt utifrån institutioners och intressenters påverkan. Till skillnad från studier kring varför företag arbetar med hållbarhet finns det inte lika många studier och artiklar som tar upp hur företag integrerar hållbarhetsredovisning och hållbarhetsrapportering med styrning (Maas, Schaltegger, Crutzen 2016). För att lyckas uppnå FN:s hållbarhetsmål är intern förankring av hållbarhetsarbetet i företag viktigt. Forskning tyder på att hållbarhetsredovisningen som produceras ibland har väldigt lite att göra med det faktiska hållbarhetsarbetet som utförs, vilket indikerar en löskoppling av hållbarhetsarbetet (Gray 2010; Gray 2012). Studier pekar också på att om hållbarhetsarbetet inte kopplas till organisationens interna processer så riskerar hållbarhetsarbete att endast bli något som presenteras i årsredovisningen som en slags greenwashing av företagets hållbarhetsarbete, alltså att företaget utger sig för att göra mer än vad de faktiskt gör (Parguel et al. 2011).

En annan aspekt av att inte integrera hållbarhetsarbetet med ledningsbesluten är att företagets hållbarhetsarbete då varken leder till hållbar utveckling eller skapar värde för företaget i form av konkurrensfördelar. Ifall företag inte införlivar hållbarhet i sina processer och beslut och sätter upp mål och måttal blir hållbarhetsrapporteringen inte mer än uttalanden om intentioner och policys, utan substans (Kolk 2003). Likt managementtesen "What gets measured gets managed" så blir faktorer som mäts och rapporteras också en riktning för företaget som möjliggör förändring. Företaget visar på så sätt både för sig själva och för omvärlden hur de vill arbeta, och mätning av hållbarhetsarbetet förknippas med en högre grad av förverkligande av uppsatta mål och strategier (Westermarck 2013).

Maas et al (2016) menar att en av utmaningarna med intern förankring av hållbarhet i företag är att standarder för rapportering och processer måste utvecklas och harmoniseras bättre. En studie av 83 svenska storföretag som undersökt hur företag har börjat använda eller planerar att börja använda FN-målen visar att 68% av bolagen tycker att en integration med andra hållbarhetsstandarder, likt GRI:s, skulle underlätta införandet av målen i det egna företaget (Ernst & Young 2017). GRI har ännu ingen enskild standard för FN-målen, men har gett ut en handledning med 5 steg för hur företagen kan arbeta med målen. GRI hänvisar till stegen: 1. förstå målen; 2. definiera prioriteringar; 3. sätt upp mål; 4. integrera; 5. rapportera och kommunicera. Utöver vikten av att sätta upp mål och välja KPI:er som ett steg i vägledningen rekommenderas företag att ägna sig åt externa partnerskap och möjliggöra diskussion inom och mellan branscher (GRI et al. 2015).

När kopplingen mellan FN-mål och verksamheten i 83 svenska stora företag studerats visar resultaten att 69% av företagen har börjat använda eller planerar att börja använda FN-målen i sin hållbarhetsredovisning. Framförallt ser företagen svårigheter i hur de ska mäta och följa upp det som rapporteras. Av de undersökta företagen planerar ungefär hälften att koppla FN-målen till företagets affärsstrategi, något som kan ses som ett positivt tecken då koppling till affärsstrategi ligger i linje med att målen ska genomsyra verksamheten som bedrivs och inte läggas ovanpå befintliga processer. Lika många säger att de ska kartlägga hur de kan arbeta med målen och en fjärdedel ska ingå partnerskap, vilket kan ses som ett tecken för att vilja utveckla förståelsen för målen. Över 10% uppger att de inte har för avsikt att använda sig av Agenda 2030. (Ernst & Young 2017)

3. Metod

I metodkapitlet beskrivs studiens urval, insamling av material och kodning av data. Vidare förklaras även studiens hypoteser, variabler och vilka statistiska körningar som gjorts. Kapitlet avslutas med att diskutera studiens tillförlitlighet.

3.1 Urval

Studiens urval är fokuserat till svenska företag då Sverige ligger i framkant rörande hållbarhetsredovisning och även vad gäller stora företags redovisning av Agenda 2030 (jfr. Arvidsson 2017; KPMG 2017; Bertelsmann Stiftung & Sustainable Development Solutions Network 2017). De två redovisningsbyråerna KPMG och Ernst & Young har undersökt företags användning av Agenda 2030 och då använt urval med fokus på de allra största företagen. Föreliggande studie består av ett större urval som inkluderar såväl små som stora noterade svenska företag. Därmed görs en mer utbredd kartläggning av företags användning av FN:s globala mål än vad som tidigare gjorts. Undersökningen har enbart koncentrerats till noterade företag på Stockholmsbörsen, Nasdaq OMX Stockholm, eftersom detta är huvudmarknaden och studien innefattar därför inte bolag noterade på handelsplatsen Nordic Growth Market. Hela populationen av företag har studerats men det slutgiltiga urvalet uppgick till 287 stycken företag på grund av några bortfall. Företag som inte var noterade per den 31 december 2016 har sorterats bort från urvalet då de inte kan bedömts ha redovisat som ett noterat bolag. Det finns ytterligare 6 företag som noterats som bortfall. Anledningar till detta har varit; att bolaget har haft ett förlängt räkenskapsår vilket gör jämförelsen svår, att ingen åtkomst till bolagets dokument funnits eller att information om företaget saknats på Nasdaqs hemsida.

3.2 Insamling av material

Studiens material har hämtats från företagens års- och hållbarhetsredovisningar. En del företag har valt att presentera sin hållbarhetsredovisning i egna dokument, separerade från årsredovisningarna, medan vissa har integrerat dem. Hållbarhetsrapporter har inkluderats i studien då de ses som en del av företagets årsredovisning även om dokumenten i sig är separata. Att undersöka års- och hållbarhetsredovisningar är en metod som använts i tidigare studier kring hållbarhet av kvantitativ karaktär (jfr. Kolk 2003). Det insamlade materialet kommer från räkenskapsåret 2016 varför studien endast kan uttala sig om förhållanden som föreligger år 2016. Anledning till detta fokusår kommer av att de globala FN-målen antogs i september år 2015 med inlett arbete i de olika länderna år 2016 varför det först i årsredovisningar för 2016 går att dra några slutsatser kring hur målen omnämns av företagen. De rapporter som studerats har varit skrivna på svenska eller engelska. Materialet har hämtats och lästs under perioden 24/11–5/12 2017.

Studiens utförande har byggt på en förutbestämd arbetsgång för att systematisera genomförandet och underlätta replikation av studien. Inför undersökningen utformades en checklista som inkluderade allt från i vilken ordning de olika frågorna ska besvaras i ett förberett excelblad med olika svarsalternativ till hur värdena skrivs in i Excel samt hur eventuella kommentarer ska skrivas i excelbladet. För att säkerställa att undersökningen skulle vara genomförbar gjordes initialt en pilotstudie med ett urval om drygt 30 företag. På så sätt kunde eventuella brister i mallen identifieras.

Nasdaqs hemsida har legat till grund för insamling av information om företagens omsättning samt vilken sektor de tillhör utifrån Nasdaqs klassificering (Nasdaq Inc. 2017). Vidare har databasen Retriever Business använts för att ta fram antal anställda i företagen. Genom Nasdaqs hemsida hittas länken till företagens hemsida vilken sedan med en direktlänk hänvisar till företagets års- och hållbarhetsredovisningar. I de fall företag har separata års- och hållbarhetsredovisningar har årsredovisningen undersökts först. Sökningen efter separata hållbarhetsredovisningar har sedan gjorts i sökfälten på respektive företags hemsida i de fall de inte ligger i anslutning till de finansiella dokumenten på hemsidorna. För företag med brutet räkenskapsår har vi använt dess senast publicerade redovisning och de företag vars redovisning inte upprättats i svenska kronor har räknats om på företagets respektive balansdag för att få en jämförbarhet mellan företagen.

För att sortera företagen utifrån noteringslista har Dagens Industri uppgifter per den 3 januari 2017 använts (Dagens Industri 2017). Den använda datan baseras på de förändringar som skedde efter årsskiftet 2016-2017 för att en förflyttning mellan listorna indikerar att företagen under 2016 legat över eller under gränsvärdena. En förflyttning baseras på hur börsvärdet varit under året varför användning av noteringslistan innan årsskiftet hade lett till missvisande uppdelningar. Företag kan alltså under år 2016 legat över/under ett gränsvärde och sen flyttats först efter årsskiftet (Affärsvärlden 2009).

3.3 Kodning av data

För att kunna analysera och dra slutsatser av den insamlade datan har den kodats i Excel för att sedan kunna användas i statistikprogrammet SPSS. Att innehåll kodas enligt fördefinierade kategorier görs för att materialet ska kvantifieras och kunna mätas (Bryman & Bell 2017). Den metod som använts är innehållsanalys, som är en vanligt använd metod för att analysera hur företag uttrycker sig i sin redovisning (Beattie 2005). Innehållsanalys av företags externa dokument begränsas i den mån att studien endast kan uttala sig om vad företagen beskriver att de gör. Det finns ingen möjlighet att uttala sig om vad företaget faktiskt gör i sin dagliga verksamhet. Dokumenten kan därför inte med säkerhet antas avspegla verkligheten (Atkinson & Coffey 2004).

För att säkerställa att alla bedömningar är korrekta utifrån företagens beskrivningar, bygger insamlingen på en kodningsmanual som presenteras i bilaga 5. Syftet med att använda en kodningsmanual är att minska tolkningsmöjligheterna (Bryman & Bell 2017). De företag som nämner Agenda 2030 har kodats som ett och övriga som nollor. Om företagen har nämnt ett specifikt FN-mål har detta försetts med en etta och om de har nämnt Agenda 2030 enhetligt har det också kodats med siffran ett. Manualens tredje del innehåller en kolumn med tydliga definitioner som förklarar varje kategori för att inte skapa osäkerhet hos de som bedömer materialet vilket också möjliggjort en konsekvent kodning. Innehållsanalys kräver tydliga beskrivningar för att veta hur information ska kategoriseras korrekt. Definitionerna ska beskriva vad som ska inkluderas respektive exkluderas och konkreta exempel på dessa (Boyatzis 1998), av den anledningen har exempelföretag lagts till i kolumnen för definitioner.

3.3.1 Kodning av kategorier

För att kartlägga vilka åtgärder företagen beskrivit att de vidtagit för att koppla FN-målen till sin verksamhet användes sex kategorier. Företag kan ha vidtagit flera åtgärder varför vissa företag har placerats i flera kategorier. "Nämner, inte kopplat" är dock en uteslutande kategori, det innebär att företag som placeras här inte återfinns i någon annan kategori. De sex

kategorierna skapades dels utifrån tidigare gjorda studier inom hållbarhetsredovisning och välkända ramverk, men fick också justeras något efter att pilotundersökningen genomförts. Piloten utgjorde ett bra underlag för hur olika kategorier för företagets koppling av målen till verksamheten kunde vidareutvecklas. Utgångspunkten låg i att företagen skulle nämna specifika FN-mål som de kopplade till sin verksamhet. Detta reviderades dock för kategorierna “Nämner, inte kopplat”, “Externt arbete” och “Internt arbete” då piloten visade att företagen som nämnde dessa kategorier endast kopplade till Agenda 2030 som en enhet snarare än till specifika FN-mål. Kategorin “Nämner, inte kopplat” inkluderar åtgärder som inte kopplats till något speciellt FN-mål och innefattar företag som: planerar att vidta åtgärder i framtiden eller som bara retoriskt beskrivit FN-målen utan att visa på några tydliga kopplingar till verksamheten. Företag som placerats i denna kategori har inte tillräckligt tydliga beskrivningar av sitt arbete med FN-målen för att kopplas till någon annan kategori.

“Externt arbete” innefattar företag som nämner målen i samband med en extern dialog i form av samarbete eller partnerskap med andra företag eller organisationer. Denna kategorisering skapades med grund i att GRI, FN och Wbcsd:s femstegsguide uppmanade till samarbeten och att mål 17 i Agenda 2030 heter just “Genomförande och globalt partnerskap”. “Internt arbete” inbegriper företag som initierat en intern dialog, utbildat personal eller genomfört en medarbetarundersökning. Denna kategori skapades utifrån pilotundersökningen då interna åtgärder beskrevs ha vidtagits av en del företag. Dessutom har många företagsledare upplevt ett behov av utbildning (Ernst & Young 2017), och med tanke på att Agenda 2030 är ny behöver dess innebörd rimligtvis förstås av företagen som ska arbeta med målen. Att utbilda och skapa förståelse för målen ligger i linje med GRI et al.’s rekommendationer för FN-målen (2015).

För kategorierna “Strategi”, “Mål eller nyckeltal” och “Kopplat utöver övriga kategorier” krävs att specifika FN-mål ska kopplas till de vidtagna åtgärderna. Att koppla FN-målen till mål eller nyckeltal används som kategori då det dessa ofta anses vara något som gör att företagen faktiskt får effekt i sin dagliga verksamhet (Kolk 2003; Westermarck 2013; GRI et al. 2015). Att koppla hållbarhetsarbete till strategi ses som ett starkt bevis på att hållbarhetsarbetet faktiskt prioriteras i verksamheten (Westermarck 2013; Colglazier 2015). Företag som kopplat FN-mål till sin affärsstrategi är en restriktiv kategori som innefattar att företagen kopplat Agenda 2030 till sin övergripande affärsstrategi. En koppling mellan affärsstrategi och generellt hållbarhetsarbete har inte godkänts, eftersom studien endast fokuserat på hur Agenda 2030 har beskrivits, vilket utesluter företag som kan ha haft ett tydligt hållbarhetsfokus i sin affärsstrategi. “Kopplat utöver övriga kategorier” inbegriper företag som kopplat FN-målen till sitt befintliga arbete, i form av produkter, tjänster och applikationer. Dessa företag har således inte med säkerhet förändrat sin verksamhet för att anpassa sig till Agenda 2030. Detta arbete ses dock som en bra start utifrån GRI et al.’s steg som uppmuntrat till att förankra FN-målen i företagets processer (GRI et al. 2015).

3.4 Statistiska körningar

3.4.1 Jämförelsevariabler

De två förklaringsvariablerna sektor och storlek används för att svara på studiens uppsatta frågeställningar och för att förstå varför vissa företag har redovisat i linje med Agenda 2030. Att dela in företag i olika sektorer har varit ett vanligt tillvägagångssätt i tidigare studier av företags hållbarhetsarbete och många studier har funnit skillnader mellan hur mycket olika sektorer har hållbarhetsredovisat (Gray et al. 1995; Kolk 2003; Westermarck 2013). Variabeln används i denna studie för att se om dessa förhållanden även gäller för Agenda 2030.

Storlek har mätts utifrån de tre variablerna omsättning, antal anställda och noteringslista. Omsättning har i tidigare studier använts som ett mått för företags storlek (jfr. Cowen et al. 1987; Fombrun & Shanley 1990). Variabeln omsättning kunde dock inte användas i de statistiska testerna då denna inte kunde transformeras till normalfördelning. Vid ett Spearman's korrelationstest mellan omsättning och antal anställda återfanns ett starkt, signifikant samband, vilket indikerar att antal anställda också är ett användbart mått på storlek (Laerd Statistics 2017a). Även tidigare studier har använt antal anställda som ett storleksmått (jfr. Tagesson et al. 2009). Variabeln noteringslista är en indelning av företagen som grundar sig i dess börsvärde och ses därför som ett mått på företagets storlek. De bolag som har ett börsvärde under 150 miljoner euro noteras på Small Cap, bolag som har ett börsvärde mellan 150 miljoner och 1 miljard euro noteras på Mid Cap och bolag med ett börsvärde över 1 miljard euro noteras på Large Cap (Affärsvärlden 2009). För att se om de två variablerna antal anställda och noteringslista korrelerar, genomfördes Spearman's korrelationstest för rangordning (Laerd Statistics 2017a). Testet visade ett positivt samband och därför används de båda i studien. Fokus ligger dock på antal anställda eftersom detta är en mer precis och inte lika grov indelning som noteringslista. Noteringslista används som ett komplement för att ge en förståelse för var skillnaderna utifrån storlek föreligger vid analys av resultaten.

3.4.2 Hypotes 1

Nollhypotes: Det finns ingen korrelation mellan antal anställda i företag och om företag nämner Agenda 2030 eller ej.

Alternativ hypotes: Det finns en korrelation mellan antal anställda i företag och om företag nämner Agenda 2030 eller ej.

För att testa sambandet mellan den oberoende variabeln "Antal anställda" och huruvida företag nämner Agenda 2030 som beroende variabel, har testet Point-biserial-korrelation genomförts i SPSS. För att detta testet ska kunna göras behöver ett antal villkor vara uppfyllda. Bland annat får det inte finnas några extremvärden i datan, variablerna ska vara normalfördelade och det måste finnas en liknande varians mellan de två grupperna: "nämner" respektive "nämner inte" Agenda 2030. Analyser av materialet visade att det fanns två outliers i datan, dessa var dock inte markerade som extremvärden i form av asterisker i SPSS. En asterisk indikerar att värdena kan ha stor påverkan på till exempel medelvärde och standardavvikelse. Efter att ha säkerställt att dessa värden varken berodde på inmatnings- eller mätningsfel togs beslutet att dessa observationer trots allt skulle behållas i studiens datamaterial då de inte påverkade datan i särskilt stor grad (Laerd Statistics 2017b).

3.4.3 Hypotes 1.1

Nollhypotes: Andel företag som nämner Agenda 2030 är lika stor mellan de olika noteringslistorna.

Alternativ hypotes: Andel företag som nämner Agenda 2030 är inte lika stor mellan de olika noteringslistorna.

Hypotes 1.1 används som ett komplement till hypotes 1 för att ge en bättre förståelse för hur variabeln storlek påverkar hur företagen redovisar Agenda 2030. Måttet noteringslista kompletterar genom att visa var skillnaderna i storlek finns eftersom att hypotes 1 endast kan

påvisa ett linjärt samband för hela populationen. För att testa sambandet mellan vilken lista bolagen är noterade på; Large-, Mid- eller Small Cap (oberoende variabel) och ifall företag nämner FN-målen (beroende variabel) har dessa två variabler körts genom ett Chi2-test för homogenitet i SPSS. Testet visar inte mellan vilka av grupperna skillnaderna finns. För att se vart dessa skillnader föreligger kördes ett post hoc test för parvisa jämförelser, vilket undersöker alla möjliga kombinationer av skillnader mellan de tre grupperna Small-, Mid-, och Large Cap. Testet som kördes var z-test för två proportioner med en bonferroni-justering för att kunna jämföra fler än två grupper (Laerd statistics 2017c).

3.4.4 Hypotes 2

Nollhypotes: Andel företag som nämner Agenda 2030 är lika stor i de olika sektorerna.

Alternativ hypotes: Andel företag som nämner Agenda 2030 varierar mellan de olika sektorerna.

För att testa hur sambandet ser ut mellan vilken sektor företag finns i och hur vanligt det är att företagen nämner Agenda 2030 har dessa två variabler körts genom ett Chi2-test för homogenitet i SPSS. Sektor är den oberoende variabeln och att företag nämner eller inte nämner Agenda 2030 är den beroende variabeln. För att kunna göra testet måste ett antal villkor vara uppfyllda. Bland annat måste alla celler i korstabeller som genereras ha minst 5 i förväntat antal observationer (Laerd Statistics 2017c). Detta kravet uppfylldes i studien genom en hopslagning av sektorer. Telecommunications bestod endast av 4 observationer och slogs ihop med Consumer Services då båda dessa sektorer företag levererar produkter som används av konsumenten i vardagen. Till exempel återfinns kläd- livsmedels- och media- och tv-företag i Consumer Services. Företagen inom Telecommunications levererar mobil- och tv-tjänster till sina kunder vilket blir en naturlig förlängning av medieföretagen som ingår i Consumer Services. Dessutom skapades en kategori som namngavs "Övrigt" bestående av grupperna Utilities, Oil & Gas och Basic Materials, då dessa var för sig hade för få observationer för att testet skulle kunna genomföras. Att just dessa branscher slogs ihop gjordes enligt logiken att Basic Resources inbegriper råvaruutvinning av bland annat metaller och skog i form av papper och pappersmassa vilket ligger nära arbetet som företag i sektorn Oil & Gas utför då de utviner olja. Kvar fanns då branschen Utilities som bestod av två företag varav ett ingår i industrin kraftbolag, vilket även ett företag i sektorn Oil & Gas gör vilket gjorde den sammanslagningen naturlig. För att se var eventuella skillnader mellan sektorerna återfinns genomfördes ett z-test för två proportioner med en Bonferroni-justering för att kunna jämföra flera grupper (Laerd Statistics 2017c).

3.5 Studiens tillförlitlighet

Innehållsanalys anses vara en transparent metod vilket underlättar replikationer eller uppföljningsstudier (Bryman & Bell 2017). För att förstärka studiens reliabilitet har metodkapitlet beskrivit studiens arbetsgång, metodval och de avvägningar som gjorts. Denna transparens underlättar en framtida replikation av studien. För att löpande säkerställa studiens tillförlitlighet har kodarna oberoende analyserat var tionde företag och jämfört dessa för att säkerställa att kodningsmanualens definitioner varit tillräckliga. Dessutom har de företag som inte med självklarhet kunnat placeras i någon kategori oberoende analyserats och sedan diskuterats mellan kodarna för att få en genomgående enhetlig bedömning (Bryman & Bell 2017). Manualen har avgränsats genom tydliga definitioner och en liknande studie bör därför kunna göras med jämförbara resultat (Guthrie Abeysekera 2006). En kodningsmanual kan dock

inte helt utesluta ett visst tolkningsutrymme från kodarens sida (Bryman & Bell 2017). Att studien hanterar ett stort urval gör att tolkningsutrymmet samt eventuella mät- eller inmatningsfel inte bör få så stort utslag på resultatet. För att stärka studiens validitet och säkerställa att undersökningen kunnat användas för att svara på studiens syfte och frågeställningar genomfördes en pilotundersökning med 30 företag. På så sätt kunde eventuella definitioner utvecklas för att säkerställa att innehållsanalysen mätte det som avsågs innan den riktiga undersökningen inleddes.

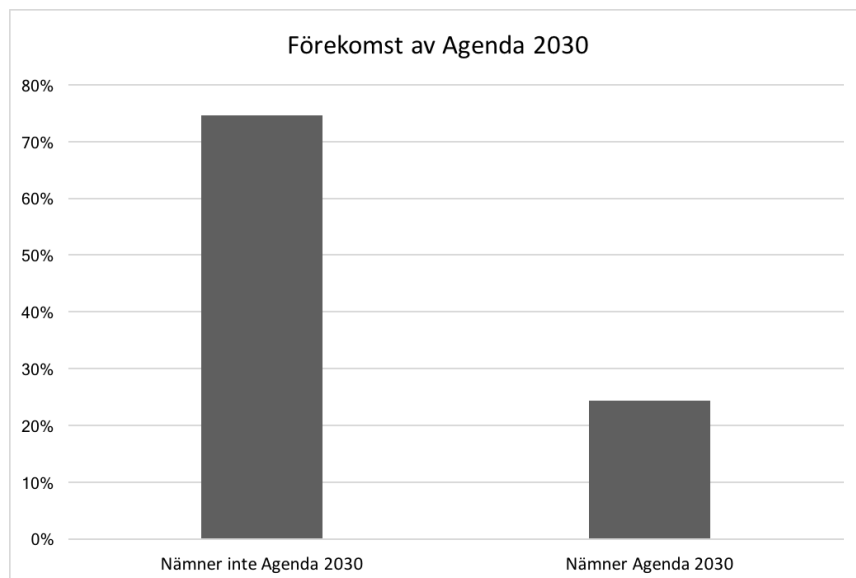
4. Resultat & analys

I resultat- & analyskapitlet presenteras studiens resultat som även diskuteras i relation till det teoretiska ramverket och tidigare studier.

4.1 FN-målen förekomst i företagens års- och hållbarhetsrapporter

Av alla undersökta bolag i studien, totalt 287 bolag, är det 70 företag (24%) som nämner Agenda 2030. Det är alltså 217 bolag (76%) som inte nämner FN-målen alls, se figur 1. Att det är många företag som inte nämner agendan i sina årsredovisningar och hållbarhetsrapporter kan förklaras av att målen antogs först i september år 2015 och därför inte fått en institutionaliserad status ännu som något självklart att rapportera om (FN 2015). Studiens resultat visar att 18% av alla undersökta företagen inte nämner begreppet hållbarhet överhuvudtaget och att många av de företag som inte nämner FN-målen inte heller nämner ordet hållbarhet i sina årsredovisningar. Att företagen varken nämner agendan eller hållbarhet kan ses som en tecken på att hållbarhet inte är något högt prioriterat bland dessa företag.

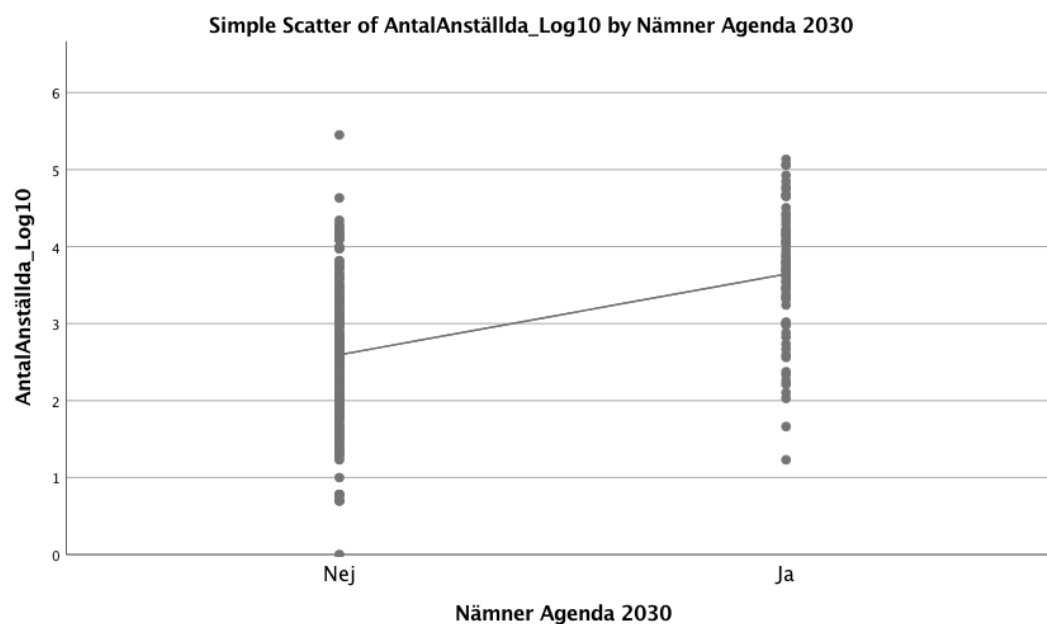
En annan bidragande förklaring till att många företag inte nämner FN-målen är att agendan inte är införd i någon standard av organisationer som till exempel GRI. Utan standardisering kan det i ett inledande stadi vara svårt för enskilda företag att bryta ner de omfattande målen (Maas et al. 2016). Samtidigt som det saknas standardisering av FN-målen så pekar studiens resultat på att de flesta företag som nämner FN-målen också nämner GRI eller Global Compact. Företagen som nämner agendan har antingen upprättat en hållbarhetsrapport i enlighet med GRI:s standarder och är anslutna till Global Compact eller så skriver företagen att de inspirerats av de båda. Detta kan vara ett tecken på att dessa företag alltså påverkats av det faktum att GRI, FN och företagssammanslutningen WBCSD gett ut en vägledning med fem steg för hur företag kan inkorporera FN-målen i sin verksamhet (GRI, FN, Wbcsd 2015). Det kan på så sätt ligga nära till hands för företagen som redan systematiskt redovisar enligt GRI och Global Compact att också redovisa FN-målen i förhållande till företag som inte följer dessa. Att fler företag som nämner GRI och Global compact också redovisar FN-målen talar för att antalet företag som nämner målen kan komma att öka i takt med att vägledning utvecklas och FN-målen integreras i standarder som underlättar implementering i företagen. Att en del företag redan tidigt efter införandet av målen inkluderat dem i sin redovisning kan också tala för att fler kommer att redovisa målen framöver (KPMG 2017).

Figur 2. Hur stor andel av de undersökta företagen som nämner Agenda 2030 (%) N=287.

4.1.1 Ju fler anställda, desto större förekomst av Agenda 2030

För att undersöka ifall det finns något samband mellan antal anställda i företagen och i vilken utsträckning företagen nämner FN-målen ställdes följande hypotes upp; *det finns en korrelation mellan antal anställda i företag och om företag nämner Agenda 2030 eller ej.*

Figur 3. Illustration av sambandet mellan antal anställda och hur företagen nämner agenda 2030. N=287

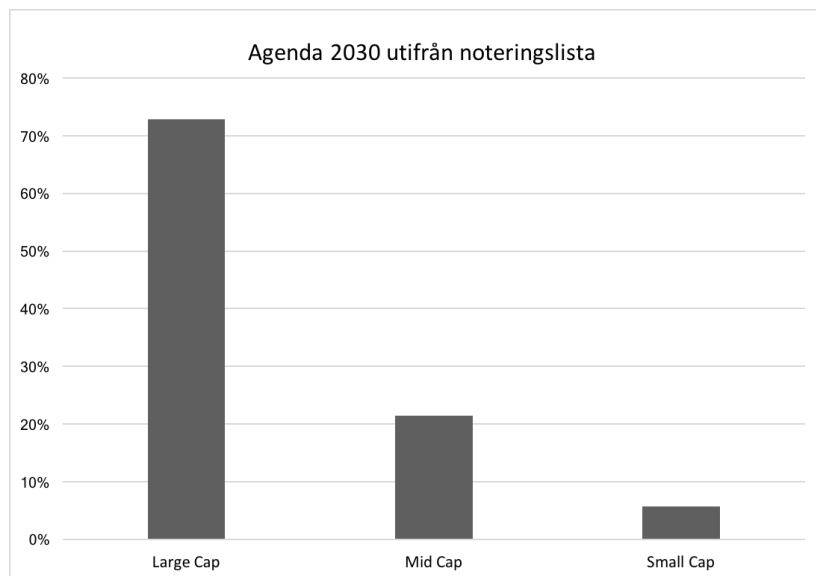
För att testa sambandet mellan antal anställda och ifall företag nämner FN-målen har dessa två variabler testats i ett point-biserial-test i SPSS. Det gick att fastställa en statistisk signifikant korrelation, $p=0,000$ mellan antal anställda och ifall företagen nämner Agenda 2030 ($r_{pb} = 0,460$). Detta samband visar att företag som nämner FN-målen i Agenda 2030 har fler antal anställda än de företag som inte nämner Agenda 2030 (Laerd Statistics 2017b). Ett värde mellan

0,3 och 0,5 indikerar en medelstark korrelation (Cohen 2013). De som nämner Agenda 2030 har ett högre medelvärde \pm standardavvikelsen än de som inte nämner agendan ($3,64 \pm 0,862$) respektive ($2,59 \pm 0,87$) vilket tyder på att det finns fler antal anställda bland företag som nämner agendan. Att de som nämner FN-målen har ett högre medelvärde indikeras även av att korrelationskoefficienten ($r_p = 0,460$) föregås av positivt tecken. Medelvärdet och standardavvikelsen visar det logaritmerade värdet på genomsnittligt antal anställda (Laerd Statistics 2017b). Vid beräkning fås förklaringsgraden 21,16 vilket innebär att huruvida företag redovisar Agenda 2030 eller inte förklaras till 21,16% av förändringen i hur många anställda företaget har (Cohen 2013). Hypotesen om att det finns en korrelation mellan antal anställda i företag och om företag nämner Agenda 2030 eller ej kan därmed accepteras.

Flera tidigare studier pekar på positiva samband mellan storlek, mätt som antal anställda och omsättning, och hur mycket hållbarhet företag redovisar (jfr. Tagesson et al 2009; Gray et al. 1995) och detta samband förklaras delvis genom att en större organisation generellt sett har större inverkan på samhället och även fler intressenter som påverkar företagen och utkräver information (Tagesson 2009, 2011). Till exempel har ett stort industriföretag ofta fler anställda och sannolikt fler processer och maskiner. Det leder till en större produktion och materialanvändning som sammantaget kan påverka miljön på ett negativt sätt. Ett sådant företag har också fler leverantörer, samarbetsorganisationer och investerare som ställer krav på att företaget ska vidta åtgärder i form av hållbarhetsarbete. Enligt det institutionella perspektivet är företag öppna för såväl formell och informell påverkan från omgivningen och när företag är utsatta för press från stora intressentgrupper kan detta ses som en tvingande mekanism till isomorfism som gör att företagen känner sig pressade att redovisa FN-målen i högre utsträckning än företag som inte har lika stort tryck från intressenter. Företag med fler anställda har även fler personer som kan arbeta med FN-målen (Tagesson et al. 2009). Vidare är större företag generellt utsatta för en större offentlig granskning än mindre företag och föremål för negativ publicitet i media. Detta kan vara en bidragande anledning till att större företag väljer att redovisa FN-målen. I sina rapporter kan företag bemöta negativ kritik, och årsredovisningar och hållbarhetsrapporter får därmed en viktig roll för att bibehålla eller återskapa legitimitet för verksamheten (Lindblom 1994; Rimmel 2016).

Utifrån resultaten som presenteras i denna studie verkar de samband som tidigare studier funnit mellan företagsstorlek och frekvens av hållbarhetsredovisning fortfarande föreligga. Hållbarhet har med tiden uppmärksammats allt mer i samhället av såväl större organisationer som av civilsamhället vilket tydligast ses av den tilltagande mediebevakningen av företags hållbarhetsarbete. Samtidigt som företag generellt sett har ökat sin hållbarhetsredovisning, så kan ökningen antas ha skett i ungefär samma takt för såväl små som stora företag. De större företagen har redan från början av den studerade perioden hållbarhetsredovisat mer varför skillnader i hållbarhetsredovisning utifrån företagsstorlek fortfarande finns.

För att få ett ytterligare perspektiv på företagsstorlek relaterat till redovisning av Agenda 2030 testades sambandet mellan vilken lista de undersökta företagen är noterade på; Large-, Mid- eller Small Cap och ifall företag nämner FN-målen. Dessa båda variabler har jämförts genom ett Chi2-test för homogenitet i SPSS. Uppdelningen av företag utifrån noteringslista bekräftar det positiva samband som återfanns mellan antal anställda och Agenda 2030 och visar att företag med högre börsvärde och redovisar FN-målen i högre utsträckning ($P = 0,000$).

Figur 4. Fördelning över hur stor andel av företagen som nämner Agenda 2030 utifrån noteringslista (%), N=287.

Ett Z-test med Bonferroni-justering gjordes för att se var skillnaderna mellan de olika noteringslistorna finns. Resultaten visade att de statistiskt signifikanta skillnaderna återfinns mellan Large- och Mid Cap respektive Large- och Small Cap. Det finns alltså ingen statistisk skillnad mellan Mid- och Small Cap. Studiens resultat visar att tidigare studiers fastställda samband mellan storlek och hållbarhetsredovisning gäller även för Agenda 2030, men visar också på att det verkar finnas en osynlig gräns för hur stort börsvärde ett företag ska ha för att det med hög sannolikhet ska redovisa FN-målen. Denna gräns återfinns någonstans mellan Mid- och Large Cap. En förklaring till denna gräns kan vara att företagen noterade på Mid Cap inte har lika höga förväntningar på sig i jämförelse med de stora företagen noterade på Large Cap. Till exempel fokuserar media sin granskning mycket på de största företagen, vilket också innebär att de företag som har lägre börsvärden inte utsätts för samma tryck. Privatpersoner som följer mediebevakningen är därmed mer välinformerade om de stora företagens hållbarhetsarbete i förhållande till mindre företag vilket spär på förväntningarna på de större företagen. I och med att börsvärdet är en funktion av antal utestående aktier och det pris aktien handlas till, torde börsvärdet ha en korrelation med antal investerare. Utifrån ett antagande om att större företag har fler investerare som ställer krav kan investerarna i sin tur också påverka i vilken grad företagen har uppmärksammat Agenda 2030. Att det inte föreligger några skillnader mellan Mid- och Small Cap kan delvis förklaras av att gränsvärdena för noteringslista inte är proportionerliga gentemot varandra, vilket innebär att skillnaden i börsvärde är större mellan stora och medelstora företag än skillnaden mellan medelstora och små företag.

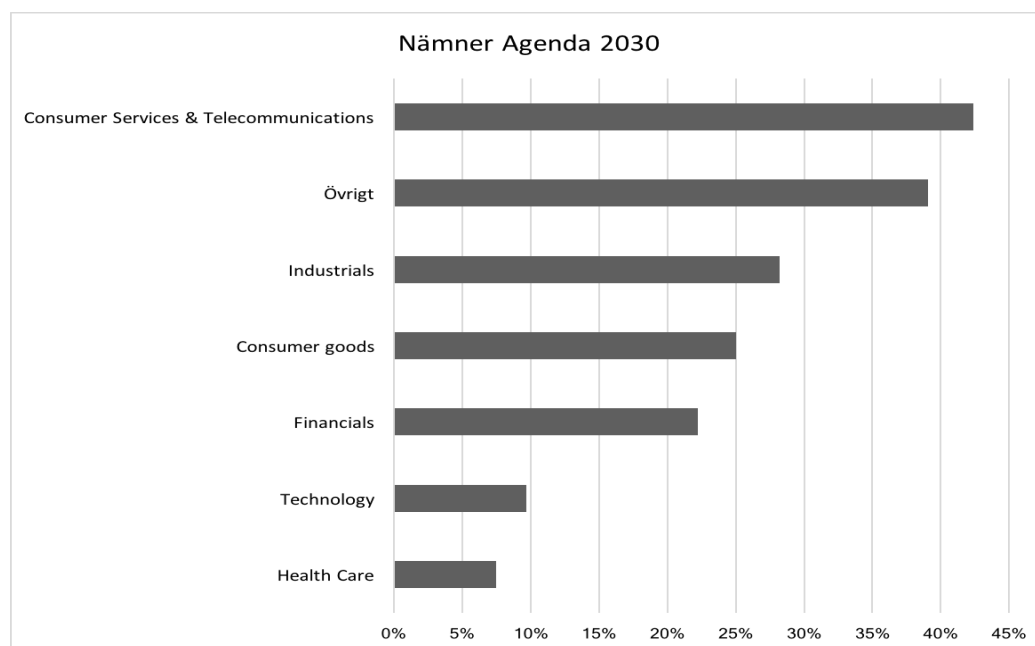
Att företag utifrån noteringslista bekräftar det positiva samband som återfinns mellan antal anställda och i vilken utsträckning företag nämner Agenda 2030 understryks ytterligare då dessa två storleksvariabler korrelerar. Spearman's korrelation visar ett positivt samband mellan antal anställda och noteringslista där $r_{(98)} = -0,543$, $p < 0,0005$ (Laerd Statistics 2017a). Att det inte finns ett perfekt linjärt samband kan delvis förklaras av att företag med höga börsvärden ändå kan ha få antal anställda, till exempel investment- eller kapitalförvaltningsbolag.

4.1.2 Förekomsten av Agenda 2030 i olika sektorer

För att undersöka ifall det finns något samband mellan de sektorer som företagen verkar inom och i vilken utsträckning företagen nämner FN-målen ställdes följande hypotes upp; andel företag som nämner Agenda 2030 varierar mellan de olika sektorerna.

För att testa hur sambandet ser ut mellan vilken sektor företag finns i och hur vanligt det är att företagen nämner Agenda 2030 har dessa två variabler testats i ett Chi2 test för homogenitet. För att kunna möta kravet i testet om minst 5 observationer per cell slogs ett antal sektorer ihop (Statistics Laerd 2017c). De sektorer som slagits ihop är Consumer Services och Telecommunications. En övrigt-grupp med sektorer har också skapats genom hopslagning av ett antal sektorer med lågt antal observationer. Dessa består av: Utilities, Oil & Gas och Basic Materials, varför just dessa sektorer slagits ihop förklaras i metodkapitel 3.4.4.

Ett Z-test med Bonferroni-justering visar på en statistiskt signifikant skillnad ($p=0,004$) mellan sektorerna och hur vanligt det är att företagen nämner Agenda 2030. Z-testet som visade signifikanta skillnader om $p < 0,05$ visade att skillnaderna återfinns mellan sektorerna Consumer Services & Telecommunications och Health Care samt mellan sektorerna "Övrigt" och Health Care (Laerd Statistics 2017c). Även om det inte finns statistiskt signifikanta skillnader mellan alla sektorer diskuteras ändå förekomsten av hållbarhetsredovisning i de enskilda sektorerna. Consumer Services & Telecommunications är den sektor som redovisat hållbarhetsmålen i agendan i högst grad (42,4%) medan endast 7,5% av företagen i gruppen Health Care redovisar FN-målen. Även Technology är en sektor där en liten andel av företagen redovisar FN-målen (9,7%). I hela populationen redovisar 24,4% Agenda 2030. Grupperna Consumer Goods (25%), Financials (22,2%) och Industrials (28,2%) sticker inte ut och rapporterar ungefär som populationen i stort och ingen statistisk signifikans finns mellan dessa sektorer var för sig eller gentemot övriga sektorer. Resultaten innebär att hypotesen om att andel företag som nämner Agenda 2030 varierar mellan de olika sektorerna kan accepteras. Frekvensen för de olika sektorerna åskådliggörs i Figur 5 nedan.

Figur 5. Andel företag som nämner Agenda 2030 i respektive sektor (%). N=70

Notera: procentsatserna som presenteras gäller inom respektive kategori vilket innebär att summan är större än 100%.

Sambanden som studien funnit analyseras och jämförs i kapitlet med Kolks (2003), Westerbergs (2013) och KPMG:s (2017) studier om företags övergripande hållbarhetsredovisning utifrån branschtillhörighet. De tre jämförelsestudierna har inbördes olika sektorsindelningar. Föreliggande studie har dock samma uppdelning som Westerbergs (2013). Även om det över tid har skett förändringar i några sektorer som diskuteras i kapitlet visar studiens resultat vid jämförelse med tidigare studier att förhållandena mellan sektorerna överlag är tämligen oförändrade. Förhållanden mellan hur mycket olika sektorer redovisar hållbarhet kan alltså även anses gälla för hur de olika branscherna redovisar Agenda 2030. Denna trögrörlighet tyder på sektorerna präglas av institutionaliserade traditioner som påverkar ifall de upprättar en hållbarhetsredovisning och redovisar Agenda 2030. Detta har följt med genom åren och gäller fortsatt för hur företag i de olika sektorerna redovisar om Agenda 2030. Till exempel bekräftar studiens resultat att Oil & Gas och Utilities som återfinns i "Övrigt" är två sektor som likt tidigare studier har hög frekvens av hållbarhetsredovisning, såväl som redovisning av FN-målen.

Forskning visar att det finns ett positivt samband mellan att företag redovisar mer hållbarhetsinformation om de också påverkar miljön negativt (Cowen et al 1987; Adams et al 1998). De utsläppstunga företagen återfinns framförallt i sektorn Industrials och studiens resultat visar att denna sektor redovisar FN-målen tredje mest av alla sektorer och dessutom över populationens genomsnitt. Att dessa företag måste legitimera sina verksamheter i högre grad än de som inte har samma negativa inverkan på hållbarhetsaspekter skulle kunna förklaras av tvingande isomorfism (Meyer & Rowan 1977; Dimaggio & Powell 1983). Tvingande isomorfism kan åskådliggöras som ett formellt tryck i form av regleringar som drabbar utsläppstunga industrier i högre grad då de har en större inverkan på miljön. Det kan också förklaras av det informella tryck från intressenter som gör att företaget vidtar hållbarhetsfrämjande åtgärder för att minska företagets miljöpåverkan.

Från Kolks studerade tidsperiod år 1998-2001, genom Westermarks studie från år 2011 och fram till år 2016 har några förändringar identifierats utifrån de olika sektorerna i relation till varandra. En sektor som har förändrats över tid och som även denna studies resultat bekräftar är den finansiella sektorn. Den finansiella sektorn återfinns bland de som hållbarhetsredovisar minst i Kolks (2003) undersökning. I Westermarks (2013) studie placerar sig sektorn något högre än i Kolks (2003) och denna positiva trend bekräftas ytterligare av föreliggande studie såväl som av KPMG:s studie (2017). Trots ökningen återfinns den finansiella sektorn fortsatt under populationens medelvärde för sin redovisning av Agenda 2030, se figur 5. Att allt fler investeringar idag görs utifrån en hållbarhetsprofil kan förklara att den finansiella sektorn fått ett ökat tryck på sig att hållbarhetsredovisa (Frostenson et al. 2015). Det faktum att vissa branscher tenderar att redovisa hållbarhet samt FN-målen mer än andra och även att sektorer likt den finansiella förändras kan förstås genom att hållbarhetsredovisning i vissa sektorer varit mer institutionaliserat än i andra. Ifall en sektor upplever ökade förväntningar på hållbarhetsredovisning kommer dessa också sannolikt att redovisa hållbarhet i högre grad än de sektorer där förväntningar från intressenter på hållbarhetsredovisning inte är påtagliga. Att företag i vissa sektorer börjat redovisa Agenda 2030 kan på så sätt förklaras av att ett eller ett fåtal företag inom sektorn har utsatts för ett tryck att legitimera sig gentemot sina intressenter. Ett ökat tryck på ett fåtal företag inom en sektor kan i sin tur leda till att fler företag i sektorn påverkas, vilket gör att företag i den sektorn kommer att efterlikna varandra, bli isomorfa, och koppla Agenda 2030 till sin redovisning. Det isomorfa beteendet kan i slutändan leda till ett institutionellt tryck som samtliga företag inom sektorn måste anpassa sig till (Meyer & Rowan 1977; Dimaggio & Powell 1983).

Sektorier skillnader i redovisning av hållbarhet och FN-mål som denna studie likt tidigare studier visar på kan också grunda sig i att en sektor och dess brist på hållbarhetsarbete är aktuellt debatterad i media (Rimmel 2016) men också att en bransch som ligger nära en privat slutkonsument tenderar att redovisa mer hållbarhet (Westermarck 2013). Företag som levererar en tjänst eller produkt direkt till den privata slutkonsumenten utan många mellansteg behöver hållbarhetsredovisa i högre grad för att tillfredsställa sin huvudsakliga intressent och även legitimera sig mot densamma. Gruppen Consumer Services & Telecommunications är den som nämner Agenda 2030 mest (42,4%). Här ingår företag kopplade till detaljhandeln i form av bland annat klädbutiker och livsmedelsbutiker vilket dels är branscher som ligger nära den privata slutkonsumenten men som också under en lång tid fått mycket uppmärksamhet för dess negativa miljöpåverkan. Några av de större detaljhandelsföretagen har varit i stort fokus i media i samband med hållbarhetsfrågor och har presenterat omfattande hållbarhetsredovisningar där FN-målen finns med. Hållbarhetsredovisning har varit ett sätt för företaget att legitimera sig mot intressenterna där de privata konsumenterna i sektorn utgör en stor grupp. Stora och inflytelserika företag i sektorn påverkar på så sätt andra branschkollegor och ett institutionellt tryck skapas på övriga företag. Dessa företag kan genom imiterande isomorfa mekanismer sträva efter att efterlikna branschledare vilket förklarar att denna sektor är den som i högst grad nämner Agenda 2030.

De lägst presterande sektorerna i studien är Technology och Health Care. Health Care var en av de högst presterande sektorerna enligt Kolks (2003) studie vilket kan bero på att Health Care i den studien sammanfogas med sektorn Chemicals & Pharmaceuticals (2003). Technology är ingen sektor som återkommer i Kolks (2003) studie medan den bara utgörs av två företag i Westermarcks (2013) studie och därmed är sektorn svår att jämföra mellan studierna. En anledning till att dessa två sektorer i föreliggande studie visat låga resultat av redovisning av Agenda 2030 kan bero på att de utifrån sina verksamheter inte har någon större social eller miljömässig påverkan, vilket innebär att de inte utsätts för utbredda krav från sina intressenter eller utreds av frivilligorganisationer och media (Cowen et al. 1987; Adams et al. 1998; Kolk 2010; Deegan 2002).

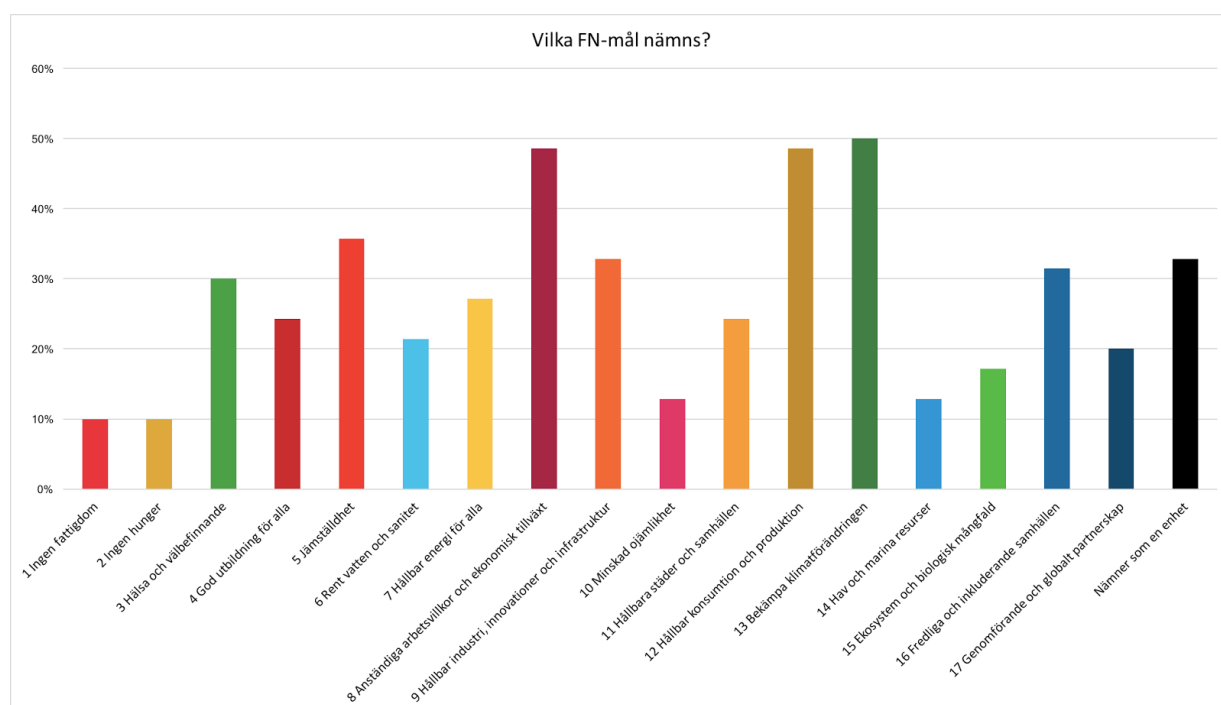
Health Care och Technology inbegriper företag som i många fall i första ledet riktar sig mot andra företag. Health Care är en bransch som inkluderar många sjukvårdsföretag som arbetar med forskning och har därför inte så många intressenter att förhålla sig till när de är i forskningsstadiet. När de väl har en färdig produkt säljs den inte direkt till den privata slutkonsumenten, utan till en grossist eller motsvarande, varför de endast måste legitimera sig gentemot inköpande företag. Företag i sektorn Technology levererar bland annat IT-tjänster och mjukvaror till andra företag. I enlighet med Westermarcks (2013) resonemang om att en nära anknuten privat slutkonsument har ett positivt samband med hållbarhetsredovisning föreligger därför inom båda dessa sektorer. Företagen arbetar snarare närmare andra företag varför hållbarhetsredovisningen verkar ha mindre relevans i Business to Business (B2B). Krav från konsumenter rör enligt den logiken det företag man har kontakt med och mindre vikt läggs vid företag tidigare i värdekedjan.

4.2 Vissa FN-mål är mer vanligt förekommande än andra

Figur 6 visar i hur stor utsträckning de 17 olika FN-målen nämns av företag noterade på Nasdaq OMX Stockholm. Av alla företag är det 70 st som nämner Agenda 2030. De olika målen har sammanlagt nämnts 320 gånger. I denna beräkning inkluderas inte de företag som placerats i vad som i figur 6 benämns "Nämner som en enhet" då detta avser företag som nämner agendan

som en enhet och inte nämner specifika FN-mål. I genomsnitt har de företag som nämner specifika FN-mål nämnt 4,57 st mål vardera.

I figuren går att utläsa att mål 8 “Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt”, mål 12 “Hållbar konsumtion och produktion” och mål 13 “Bekämpa klimatförändringarna” är mål som nämns i hög utsträckning av de studerade företagen. Alla tre målen nämns av över 45% av företagen som nämner agendan i sina respektive års- och hållbarhetsredovisningar. Mål 1 “Ingen fattigdom”, mål 2 “Ingen hunger”, mål 10 “Minskad ojämlikhet” och mål 14 “Hav och marina resurser” är mål som nämns i låg grad av företagen, mindre än 15% nämner dessa mål. Vidare är det 30% av företagen som inkluderas i Mål 18 “Nämner som en enhet” och inte diskuterar några speciella mål utan bara beskriver agendan på ett övergripande plan. Det kan möjligen förekomma branschvisa skillnader i vilka FN-mål som nämns av företagen, men detta är inget som studien kunnat bekräfta eller dementera då antal observationer varit för få inom de olika branscherna för att få ett signifikant resultat.

Figur 6. Vilka FN-mål nämns av företagen (%), N=343. Notera: eftersom företagen kan nämna flera mål är summan större än 100%. “Nämner som en enhet” är inget FN-mål utan avser de företag som nämner Agenda 2030 som en enhet.

I figur 6 framgår att mål 13 “Bekämpa klimatförändringarna” är det mål som nämns mest av de studerade företagen. Att fokusera på miljöpåverkan har tidigare varit det dominerande perspektivet inom hållbarhetsredovisningen bland företag. FN:s första hållbarhetskonferens någonsin fokuserade på just miljö, vilket kan tänkas ha lagt en tydlig grund till ett miljöfokus inom det globala hållbarhetsarbetet (FN-förbundet 2012). Förestående studie pekar därmed på att denna miljöprioritering fortfarande har ett övertag bland de studerade företagen i förhållande till andra aspekter av hållbarhet. På så sätt kan innehållet i dessa mål sägas vara institutionaliserade i samhället och mer självklara för företagen att nämna (Meyer & Rowan 1977). Även om miljö toppar listan över omnämnda mål ligger mål 12 “Hållbar konsumtion och produktion” och mål 8 “Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt” strax därefter. Dessa tre vanligt förekommande mål kan på sätt och vis sägas vara mål som företag kan påverka

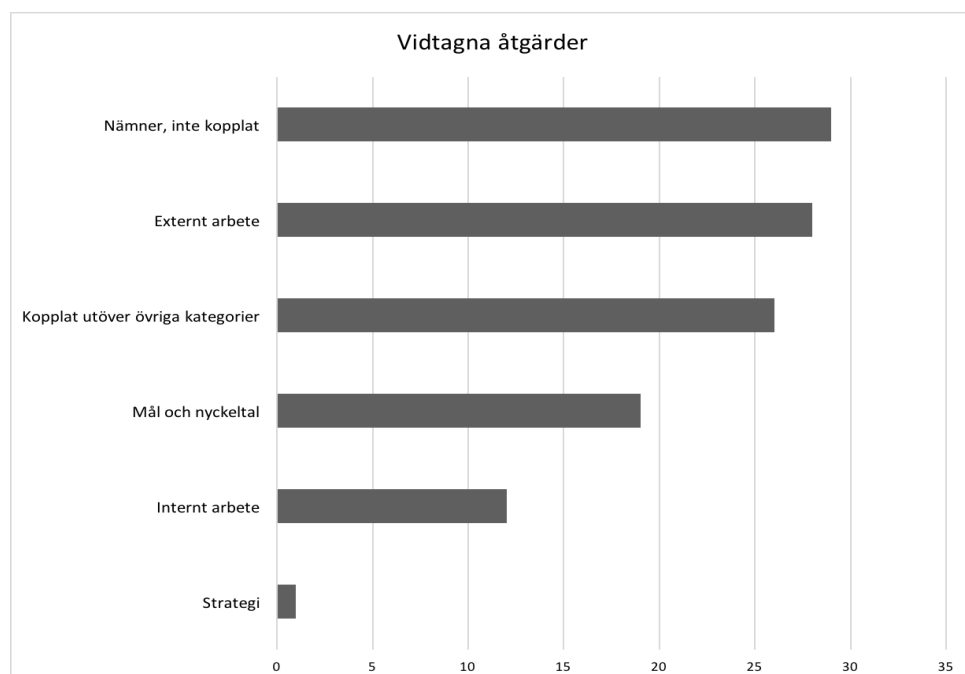
på ett direkt sätt och integrera i sin verksamhet. Överrepresentationen av dessa mål kan kopplas till att företagen identifierat dessa specifika FN-mål som mål där de har störst möjlighet att påverka, vilket kan ses som ett led i ett outside-in-tänkande på hållbarhet (Dyllick & Hockert 2002). Men det skulle också kunna tolkas utifrån ett motsatt perspektiv, alltså att företag som skriver om specifika FN-mål gör det för att dessa mål bekräftar företagets befintliga strategier och processer och därmed är enkla för företaget att redovisa utan att några nya insatser görs. Ifall detta är fallet har företagen snarare ett inside-out tänkande på hållbarhet som utgår från företagets situation och inte samhällets utmaningar (Burrit & Schaltegger 2010). Att 30% av företagen nämner agendan som en enhet utan att koppla till specifika mål kan bland annat förklaras med att en del företag under år 2016 skriver att de håller på att utvärdera målen för att se hur de som företag kan bidra på bäst sätt, vilket indikerar att företagen nästa år mer i detalj kommer redovisa sitt arbete med FN-målen. Dock finns även bland de undersökta företagen en del företag där FN-målen beskrivs mer retoriskt snarare än som seriösa försök att hantera hållbarhetsutmaningarna. Detta kan ses som en löskoppling mellan företagets beskrivning av hållbarhetsarbete i relation till faktiska aktiviteter som utförs i företaget (Meyer & Rowan 1977; Dimaggio & Powell 1983).

Att mål 12 "Hållbar konsumtion och produktion" och mål 13 "Bekämpa klimatförändringarna" är de vanligaste målen ligger i linje Ernst & Youngs (2017) studie som visar hur stora svenska företag börjat använda målen eller planerar att använda målen. Studien fann även att mål 8 "Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt" förekom ofta liksom i föreliggande studie. Däremot är mål 9 "Hållbar industri, innovationer och infrastruktur" det tredje mest nämnda målet enligt Ernst & Young (EY) vilket inte har lika stor tyngdpunkt i denna studien, något som kan bero på studiernas olika urval. Föreliggande studie inkluderar såväl stora som små noterade företag medan EY har fokuserat sin studie mot stora företag vilket gör att en större andel av det urvalet kan antas bestå av industri- och infrastrukturföretag som därmed kunnat rapportera om deras arbete med mål 9. Att mål 8 "Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt" i föreliggande studie av börsnoterade företag ligger högre än i EY:s (2017) studie av stora svenska företag kan ha att göra med att börsnoterade företag har ett större tryck från intressenter att generera vinst och skapa ekonomisk tillväxt.

Att mål 1 "Ingen fattigdom" nämns lite av de undersökta företagen i denna studie stämmer också överens med resultaten i EY:s studie. En anledning till att detta mål ligger längst ner bland nämnda mål av företag i Sverige kan dels ha att göra med att företagen inte upplever att de har en direkt påverkan på fattigdom och därför väljer FN-mål inom områden som tydligare går att relatera till den egna verksamheten. Företag som verkar i Sverige och dess intressenter som många gånger återfinns i industriländer kan tänkas prioritera aspekter av hållbarhet som de direkt märker av och påverkas av i sin omgivning. Utifrån detta perspektiv är extrem fattigdom inte något som är påtagligt i industriländer på samma sätt som i många utvecklingsländer. Att både mål 1 "Ingen fattigdom" och mål 2 "Ingen hunger" är mål som nämns i liten utsträckning av företagen i studien är kanske inte förvånande, FN identifierar nämligen avskaffandet av fattigdom som den största globala utmaningen som världen står inför idag (FN 2015). Att detta är en stor utmaning bekräftas på så vis av studiens resultat genom att dessa inte är mål som företagen inte rapporterar att de arbetar med.

4.3 Koppling mellan FN-målen och företagens verksamhet

I figur 7 nedan presenteras frekvensen över vilka åtgärder de 70 företag som nämner Agenda 2030 i sina års- och hållbarhetsredovisningar rapporterar att de vidtagit. 28 st företag har vidtagit externa åtgärder och nästan lika många (26 st) återfinns i kategorin “Kopplat utöver övriga kategorier”, vilket innebär att företagen har kopplat FN-målen till en befintlig produkt, tjänst, applikation eller kopplat annat befintligt arbete till FN-målen. 19 företag har satt upp “Mål och nyckeltal” i koppling till FN-målen och 12 företag har kopplat FN-målen till “Internt arbete”. Endast ett företag har kopplat FN-mål till sin affärsstrategi. Den kategori som flest av de studerade företagen placerats i är “Nämner inte kopplat”. Kategorin hänvisar dels till företag som nämner målen och rapporterar att de just nu utvärderar dessa för att kunna börja följa upp målen nästa räkenskapsår och till företag som kopplar åtgärder till Agenda 2030 som helhet utan konkreta hänvisningar till något av målen i agendan. I den grupp företag som nämner agendan men inte kopplar finns också en del företag som skriver om FN-målen på ett retoriskt sätt utan att ge tydliga hänvisningar till genomförda eller kommande åtgärder.

Figur 7. Hur redovisar företagen att de kopplat FN-målen till sina verksamheter. N=115. Notera: eftersom företag kan nämna flera kategorier är summan större än 100%.

Att företag nämner FN-målen men inte kopplar dem till sin verksamhet pekar på en löskoppling mellan vad som uttrycks i företagens års- och hållbarhetsredovisningar och vad som faktiskt görs i den dagliga verksamheten (Meyer & Rowan 1977; Dimaggio & Powell 1983). De företag som inte tydligt lyckas beskriva en intern förankring kan tänkas vara exempel på försök till greenwashing (Parguel et al. 2011) vilket görs för att tillfredsställa intressenter samt legitimera sin verksamhet gentemot dessa. Dessa företags hållbarhetsredovisning utgör typexempel på när de externa dokumenten används för att skönmåla verksamheten utan intentioner till verklig förändring. Detta gäller dock inte alla företag i kategorin “Nämner, inte kopplat” då några av dem skrivit att de planerar för att vidta åtgärder i framtiden. Detta kan vara tecken på att företagens redovisning av FN-målen kommer att bli mer frekvent de kommande åren. Dessutom bör noteras att även ifall en del företag inte i sina rapporter kommunicerar hur de arbetar med FN-målen behöver inte det betyda att företagen inte arbetar med målen eller gör det på ett sämre sätt än företag med detaljerade redogörelser för hur de arbetar. Dessa företags arbete med FN-

målen kan vara nog så omfattande, men genom utebliven kommunikation om arbete med målen ges ingen signal till intressenterna att detta är ett område som är prioriterat.

En förklaring till att företag inte förankrat FN-målen i verksamheten kan vara avsaknaden av vägledning. För att förankra hållbarhetsarbete internt i organisationer krävs en större harmonisering av standarder (Maas et al 2016). 68% av svenska storföretag har efterlyst en integrering av FN-målen med de befintliga ramverk som används, till exempel GRI eller Global Compact (Ernst & Young 2017). De företag som upprättar sina rapporter enligt dessa standarder eller som följer GRI:s steg för implementering av FN-målen kan sägas ligga nära ett outside-in perspektiv på hållbarhet (Burrit & Schaltegger 2010).

Mål 17 "Genomförande och globalt partnerskap" anger att en viktig aspekt i uppfyllandet av Agenda 2030 är att ingå partnerskap (FN 2015). 26% av företagen i Ernst & Young's (2017) studie nämner att de ska ingå eller har ingått partnerskap för att arbeta med målen. I föreliggande studie rapporterar 40% (28 st) av de 70 företagen som har nämnt Agenda 2030 att de kopplat FN-mål till "Externt arbete" där partnerskap ingår. Företag som placerats i denna kategori har tagit ett första steg för att utveckla sitt nuvarande arbete eller möjliggöra ett framtida arbete med Agenda 2030. De kan ha gått med i en intresseorganisation, ingått partnerskap eller initierat en dialog med externa parter. Detta ligger i linje med GRI et al.'s (2015) rekommendation att sådant engagemang är en viktig del i att förstå ramverket Agenda 2030 som är det första steget i deras rekommendation. Att ingå partnerskap är också ett sätt för företag att legitimera sin egen verksamhet genom att synas tillsammans med andra, välrenommerade företag eller organisationer (Dowling & Pfeffer 1975; Fiedler & Deegan 2002). Det faktum att många företag i studien kopplat FN-målen till externa åtgärder kan vara ett tecken på att detta är en enkel väg för företagen att börja arbeta med FN-målen. Kunskapen om hur företaget kan arbeta med målen internt kan saknas till följd av att målen nyligen är införda och så pass omfattande varför externa åtgärder kan vara ett sätt för det enskilda företaget att komma igång med arbetet med FN-målen på en generell nivå för att lägga grunden för fortsatt arbete.

"Internt arbete" innefattar utbildning för företagets anställda för att kunna arbeta med Agenda 2030. Att endast 12 av de studerade företagen har placerats här tyder på att detta arbetssätt inte varit prioriterat för företagen vilket förvånar då Ernst & Young's (2017) studie visade att 50% av företagsledare eftersökte just utbildning för en utökad förståelse om hur FN-målen kan implementeras i verksamheten. I likhet med resonemanget om att koppling mellan Agenda 2030 och externa åtgärder är vanligt bland företagen i studien kan en anledning till att inte fler företag placerats i kategorin "internt arbete" ha att göra med att företagen börjat med externa åtgärder för att framöver gå vidare med interna åtgärder. Förhoppningen är att företagen som endast rapporterar externa åtgärder kommer utveckla arbetet till att genomsyra verksamheten, annars finns risk att företagets arbete med FN-målen läggs på en nivå där faktiska åtgärder inom organisationen uteblir. Ifall detta är fallet är frågan för vems skull företagen arbetar med målen? En del företag kanske går med i partnerskap för att synas med välrenommerade företag och organisationer utan faktiska intentioner att bidra till uppfyllande av målen genom att förändra sin egen verksamhet.

"Kopplat utöver övriga kategorier" innefattar arbetssätt där företag lagt idéerna om FN:s hållbarhetsmål ovanpå sina befintliga verksamhetsfunktioner, 26 företag har gjort detta och dessa har tydligt hänvisat till specifika FN-mål. Även denna kategori kan kopplas samman med GRI et al.'s (2015) steg för att implementera FN-målen som påtalar vikten av att förankra arbetet i företagets processer och ser det som en viktig del i att kunna nå de uppsatta FN-målen.

Samtidigt kan företags koppling till redan befintliga produkter och processer ifrågasättas då det finns risk att hållbarhetsarbetet blir ytterligare ett lager ovanpå det befintliga arbetet utan att med säkerhet leda till förändring eller förbättring utifrån FN-målen (Dyllick & Muff 2016). Till exempel kan ett företag redan ha produkter som är producerade utifrån ett tydligt hållbarhetsperspektiv, men att beskriva Agenda 2030 i samband med dessa existerande produkter innebär inte nödvändigtvis att företaget intar en ny riktning för att uppnå FN:s hållbarhetsmål. Istället kan företagen anta ett outside-in-perspektiv genom att lyfta blicken och utgå från de hållbarhetsutmaningar som finns och anpassa verksamheten utifrån dem (Dyllick & Hockert 2002). Att företagen ställer om sina verksamheter kan göra att målen för Agenda 2030 uppnås, istället för att fortsätta på den sedan tidigare inslagna vägen.

Kategorin “Mål och nyckeltal” kräver att företagen satt upp specifika mätnivåer för att analys av mål och utfall ska kunna göras av läsaren av års- eller hållbarhetsredovisningen. Ramverket “the SDG Compass” betonar vikten av att sätta upp mål och mäta dem för att uppnå Agenda 2030 (GRI et al. 2015). Dock finns ännu inga jämförelseindex att använda sig av varför företagen har fått göra dessa kopplingar mellan verksamheten och FN-målen själva, vilket företagen upplevt utgjort ett hinder för implementering (Ernst & Young 2017). Trots detta har 19 företag i urvalet uppfyllt kraven för att placeras i denna kategori vilket kan anses vara ett tecken på att dessa har kommit långt i att ta till sig Agenda 2030 och implementerat den i verksamheten. Att sätta upp mål att arbeta efter ger effekt på hur företagens arbete utformas på så sätt att målen tenderar att förverkligas i hög grad. Samtidigt anses detta arbetssätt minska risken för greenwashing (Kolk 2003; Parguel et al. 2011; Westermark 2013; Colglazier 2015) eftersom målen möjliggör att läsaren kan följa upp företagets arbete i följande års rapportering, förutsatt att företagen presenterar utfall av de uppsatta målen.

Att företag kopplat FN-målen till sin övergripande affärsstrategi anses vara det yttersta tecknet på att ha kopplat agendan till företagets verksamhet. Endast ett företag har uppfyllt detta, dock ska tilläggas att studiens kategorisering av “Kopplat till strategi” varit restriktiv och att koppling till hållbarhets- eller CSR-strategi inte har ansetts tillräckligt för att placeras i kategorin. Att sätta upp strategier, precis som att sätta upp mål, är ett effektivt sätt för att få saker gjorda i verksamheten (Colglazier 2015; Westermark 2013). Företag som har satt upp en affärsstrategi utifrån Agenda 2030 har inte bara gjort detta som ett sätt att legitimera verksamheten utan denna åtgärd kan också ses som tecken på att de har förändrat verksamheten till att inkludera FN:s hållbarhetsmål. En sådan anpassning av företagets affärsstrategi kan ses som ett bevis på att de antagit ett outside-in-perspektiv vid implementering av FN-målen (Dyllick & Hockert 2002). Vidare visar en studie att 49% av stora svenska företag planerar att i framtiden inkorporera Agenda 2030 i deras affärsstrategi vilket kan jämföras med det enda företag som i dagsläget har gjort det enligt föreliggande studie (Ernst & Young 2017). Detta tyder på att det finns en hel del företag som ännu inte har tagit till sig FN:s hållbarhetsmål men som planerat för det.

Under kommande år kommer företag som inte följt med i hållbarhetsutvecklingen kunna ta till sig Agenda 2030 genom att titta på de företag som år 2016 börjat redovisa FN-målen. De företag som hittills kopplat målen till sin verksamhet har inte haft många referenspunkter för benchmarking och utifrån Ernst & Young’s studie vill 45% av företagsledarna se att stora ledande företagen visar vägen för hur ett hållbarhetsarbete med FN-målen skulle kunna se ut. Eftersom studien påvisat att det framförallt är stora företag som år 2016 börjat redovisa FN-målen i sina års- och hållbarhetsrapporter så skulle därmed skillnader kunna ses redan i 2017 års års- och hållbarhetsredovisningar.

5. Sammanfattande diskussion och slutsatser

I detta kapitel sammanfattas studiens övergripande resultat och mönster som identifierats. Dessa kopplas samman med studiens uppställda syfte och frågeställningar. I kapitlet diskuteras även vilka slutsatser som kan dras av studien och förslag till vidare forskning.

Studiens syfte har varit att undersöka om och hur företag noterade på Nasdaq OMX Stockholm redovisar sitt arbete med FN:s hållbarhetsmål Agenda 2030 och hur de beskriver att de kopplar målen till sin verksamhet. För att svara på studiens syfte har års- och hållbarhetsredovisningar från år 2016 för 287 stycken företag lästs och kodats. Kodningen har fokuserats kring hur många och vilka mål företag rapporterar om samt hur företagen skriver att de kopplat FN-målen till sina verksamheter. För att besvara studiens syfte formulerades följande frågeställningar:

- I vilken utsträckning nämns FN-målen av företagen och skiljer det sig mellan olika företag?
- Vilka FN-mål nämner företagen och finns det några mönster i vilka mål som nämns?
- Hur redovisar företagen att de kopplat FN-målen till sina verksamheter?

Av studiens resultat och analys har några övergripande samband och mönster identifierats. För att knyta an till den första frågeställningen så är det endast 24% av alla 287 företag i studien som nämner Agenda 2030. Studien har också funnit att det finns signifikanta skillnader i hur ofta FN-målen nämns beroende på företagets bransch och storlek. I studiens urval ingår alla företag på noteringslistorna Large-, Mid- och Small Cap och resultatet visar att det är de större företagen, mätt utifrån antal anställda och vilken noteringslista de tillhör, som nämner FN-målen mest. Detta resultat är inte förvånande och bekräftar tidigare studier som undersökt sambandet mellan storlek på företag och dess hållbarhetsredovisning (jfr. Tagesson et al 2009; Gray et al 1995). Större företag har vanligen större intressentgrupper som sätter mer institutionell press på företagen och stora företag har även mer resurser att lägga på redovisningen av FN-målen. Stora företag utsätts även för kritisk mediabevakning vilket ger ett stort behov av att skapa legitimitet för verksamheten som bedrivs. Vad som däremot är anmärkningsvärt är att FN:s intention med de omfattande målen i Agenda 2030 är att alla, alltså även mindre företag, ska kunna bidra utifrån sina förutsättningar. Varför lyser de mindre företagen med sin frånvaro vad gäller redovisning av FN-målen? Mycket av förklaringen ligger sannolikt i linje med resonemanget ovan. Mindre företag har inte samma krav på sig från sin omgivning att presentera sina hållbarhetsinsatser. Kanske är det även så att det faktum att 76% av de studerade företagen inte nämner FN-målen i sina rapporter år 2016 är ett resultat av att FN-målen fortfarande är nya och inte införda i standarder för hållbarhetsredovisning. Av denna anledning kan det också vara svårt för företag att själva veta hur de kan bryta ner FN-målen och relatera dessa till sina verksamheter.

Utöver kopplingen mellan storlek och FN-mål har studien även funnit vissa samband mellan sektor och i vilken utsträckning företag redovisar FN-målen, vilket också ligger i linje med tidigare studiers resultat (jfr. Kolk 2003; Westermarck 2013; KPMG 2017). Att företag i vissa sektorer redovisar FN-målen mer än andra kan kopplas till att hållbarhet inte historiskt varit något som prioriterats i vissa sektorer. Det finns sektorer där hållbarhet och FN-målen har institutionaliserats och där intressenter förväntar sig att FN-målen finns i företagets rapporter och det finns sektorer där detta inte är lika framträdande. Denna studie visar att skillnaderna mellan vissa sektorer än idag består vilket kan förklaras av att sektor-strukturer är trögörliga och präglade av traditionella sätt att redovisa.

För att hänvisa till frågeställningen om vilka FN-mål som återkommer i företagens rapporter så visar studien att det finns tydliga skillnader i vilka av de 17 FN-mål som nämns av företagen. Några mål dominerar tydligt i företagens redovisning och några mönster har identifierats kring vilken typ av mål som är mer vanligt förekommande. Två av de mål som nämns mest av företagen i studien är relaterade till miljöaspekten av de tre delarna i Triple Bottom Line. Detta kan ses som ett tecken på att företag på svenska Nasdaq fortfarande ser på hållbarhet utifrån ett snävt perspektiv - fokus ligger på miljön och inte lika mycket på sociala och ekonomiska förhållanden. Fokuset mot specifika mål kan också förklaras utifrån att företag väljer att redovisa de mål de har störst möjlighet att påverka och bidra till, vilket kan ses som ett led i ett outside-in-tänkande på hållbarhet. Likaså finns en risk i att företag nämner specifika FN-mål som redan bekräftar företagets befintliga strategier och processer utan att några nya insatser görs för att förbättra hållbarhetsarbetet, vilket snarare talar för ett inside-out-perspektiv på hållbarhet.

En avsikt med studien har varit att undersöka hur företag redogör att de har kopplat FN-målen till sina verksamheter. Detta kan ses som ett tecken för hur lyckosam implementeringen av målen har varit i svenska noterade företag under tiden som gått sedan målen antogs år 2015. För att knyta an till den tredje frågeställningen som berör kopplingen mellan FN-målen och företagens verksamhet så visar studiens resultat att många av de 70 företag som nämner Agenda 2030 inte kommit längre än att just nämna målen. En del av dessa företag har förvisso förklarat att de just nu utvärderar FN-målen och ska följa upp dessa nästa år, men det går inte att bortse från att en del av dessa bolag skriver om FN-målen i retoriska termer utan några tydliga förankringar till verksamheten. Detta för tankarna till ideér om greenwashing av företagens hållbarhetsarbete för att legitimera verksamheten och tillfredställa intressenter snarare än genuina intressen för att bidra till uppfyllnad av FN-målen. Samtidigt finns sannolikt bland de företag som nämner men inte kopplar målen till verksamheten även företag som också arbetar med FN-målen, men avsaknaden av kommunikation i rapporterna om hur arbetet går till gör att externa bedömare inte får en signal om att arbete utförs och hur omfattande detta är. Hur denna grupp företag utvecklar sin redovisning av FN-målen de närmaste åren återstår att se.

Av alla undersökta företag som har kopplat målen till olika delar av verksamheten är det många som har gått med i externa samarbeten och partnerskap och som har kopplat målen till redan befintliga produkter eller arbetsätt. Dessa båda strategier kan ses som enkla vägar för företag att komma igång med sin redovisning av FN-målen. Förhoppningen är att medlemskap i organisationer och ingående i partnerskap ska bidra till en förändring i det enskilda företaget, men det framgår inte tydligt i många av de studerade företagens rapporter ifall detta är fallet. Att företag kopplar målen till dess befintliga produkter och processer kan ifrågasättas eftersom detta i sig inte leder till några nya förbättringar i syfte att nå FN-målen. Dessa företag lägger snarare FN-målen ovanpå den befintliga verksamheten vilket inte är i linje med ett samhällsperspektiv på hållbarhet. Ett annat och inte lika vanligt förekommande sätt som företagen i studien kopplar målen till verksamheten är genom interna åtgärder som utbildning och involverande av medarbetare. Vad som är intressant i studiens resultat är att trots att endast 17% av företagen kopplar målen på detta sätt så visar forskning att många svenska företag samtidigt identifierar utbildning som en förutsättning för att de ska kunna förankra målen i sin egen verksamhet. Frågan är varför inte företagen lagt mer resurser på utbildning och kan det vara så att alla företag inte redovisar de utbildningsinsatser som görs?

Slutligen, det ultimata sättet för företag att koppla FN-målen till sin verksamhet på är att låta FN-målen genomsyra varenda del av verksamheten. Detta kan göras genom att koppla målen

till företagets affärsstrategi, vilken används för att leda en verksamhet i en och samma riktning. Förhoppningen är att denna riktning är mot ett hållbart samhälle där Agenda 2030-målen kan uppfyllas. Enligt denna studies resultat finns en lång väg att gå för företag noterade på Nasdaq Stockholm då endast ett företag ansetts koppla FN-målen till den övergripande affärsstrategin. Det finns förmodligen många anledningar till varför inte fler företag valt att göra detta, varav några utmaningar diskuterats i denna studie. Trots studiens resultat har många stora svenska företag angett att de har för avsikt att koppla FN-målen till företagsstrategin. Med tanke på att Agenda 2030 ska vara uppfylld år 2030 är frågan är när denna avsikt är tänkt att förverkligas?

5.1 Reflektioner och förslag till vidare forskning

Denna studie har bidragit till att kartlägga hur Agenda 2030 omnämns i börsnoterade företag på Nasdaq OMX Stockholm. Studiens resultat har visat på ett antal områden som med fördel kan fokuseras i det fortsatta arbetet med vägledning och insatser för att förbättra måluppfyllandegraden av Agenda 2030 bland de studerade företagen. Först och främst behövs tydligare incitament och åtgärder riktas mot de branscher som traditionellt inte redovisat hållbarhet och där varken FN-målen eller hållbarhet nämns i årsredovisningar. Påtryckningar från civilsamhället i egenskap av intressenter och åtgärder från offentliga aktörer behövs för att bryta seglivade branschtraditioner och leda dessa branscher i en hållbar riktning. Vidare har studien identifierat ett behov av företagsinterna åtgärder såsom utbildning. Utbildningsinsatser både saknas och behövs för att bygga en förståelse för vikten av FN-målen och underlätta implementering av målen i samtliga delar av företagens organisationer. Utöver dessa åtgärder behövs mer vägledning i hur FN-målen kan systematiseras i företagen för att få fler företag att inte bara nämna målen utan också koppla dessa till sina respektive verksamheter. Många av de studerade företagen redovisar enligt GRI:s standarder och rekommendationer för hållbarhetsredovisning, FN-målen kan med fördel därför integreras i dessa. Slutligen behövs företag som fungerar som förebilder för andra företag. Det finns internationella vägledningar med exempel på hur olika företag integrerat målen (jfr. SDG Industry Matrix) men fler svenska "Early Adopters" som lyckosamt integrerat målen behöver uppmärksammas och dela sina erfarenheter för att underlätta för andra företag på den svenska marknaden.

Studien lyckades inte identifiera ifall det fanns några skillnader mellan vilka FN-mål som nämns i olika branscher eller om företag i vissa branscher tydligare än andra har kopplat FN-målen till sina verksamheter. Ett förslag till vidare forskning är därför att undersöka ifall olika branscher tenderar att redovisa olika FN-mål utifrån branschernas traditioner och särdrag och ifall vissa branscher kopplat FN-målen tydligare än andra till verksamheten. I studien diskuterades också möjligheten att företag i olika branscher som ligger närmare slutkunder har större krav från en bred massa att redovisa hållbarhet än B2B-företag. I likhet med Kolks (2010) förslag på att studera hållbarhetsredovisning utifrån de olika marknader företag verkar inom kan vidare forskning med fördel undersöka hur de olika marknaderna påverkar redovisning av FN-målen.

Vidare har studiens resultat kunnat slå fast att en stor andel företag på Nasdaq Stockholm inte redovisar FN-målen i års- och hållbarhetsrapporter från år 2016. Ytterligare färre företag har kopplat FN-målen till faktiska åtgärder och många företag skriver att de ska följa upp målen nästa år. En uppföljning år 2017 föreslås därför för att kunna jämföra hur utvecklingen av redovisningen av FN-målen i dessa företagen sett ut. Denna studie är en kartläggning över börsnoterade företags omnämnande av Agenda 2030 och hur företagen skriver att de kopplat målen till sina verksamheter. Resultaten pekar dock på att en del företag pratar om målen som något löskopplat från verksamheten utan konkreta hänvisningar till åtgärder. För att gå på

djupet med hur det faktiskt ser ut i företagen vad gäller arbetet med FN-målen kan denna studies resultat kombineras med djupgående fallstudier av olika företag för att se hur väl företagets rapportering stämmer överens med hur de faktiskt arbetar.

6. Källförteckning

Adams, C., Hill, W-Y., & Roberts C., (1998). Corporate social reporting practices in Western Europe: Legitimizing corporate behavior? *British Accounting Review*, 30(1), ss. 1–21

Agenda 2030-delegationen (2017). *Agenda 2030 - I riktning mot en hållbar välfärd* (SOU 2016:01). Stockholm: Finansdepartementet.

Aras, G. & Crowther, D., (2009) Corporate Sustainability Reporting: A Study in Disingenuity? *Journal of Business Ethics* (87), ss. 279-288

Arvidsson, S., (2017). Hållbarhetsrapportering i de största bolagen: Trender och tendenser. *Balans Fördjupning*, (3), ss. 10-12

Beattie, V., (2005). Moving the financial accounting research front forward: The UK contribution. *British Accounting Review*, 37(1), ss 85–114.

Boyatzis, R.E., (1998). Transforming qualitative information: thematic analysis and code development. London: Thousand Oaks, CA: SAGE.

Bertelsmann Stiftung & Sustainable Development Solutions Network. (2017). *SDG Index and Dashboards Report 2017: Global responsibilities*.
<http://www.sdgindex.org/assets/files/2017/2017-SDG-Index-and-Dashboards-Report--full.pdf>
Hämtad: 2017-11-27

Brundtland, G., & Hägerhäll, B. (1988). *Vår gemensamma framtid : [rapport från] Världskommissionen för miljö och utveckling under ordförandeskap av Gro Harlem Brundtland*. Stockholm: Prisma : Tiden.

Bryman, A. & Bell, E., (2017). *Företagsekonomiska forskningsmetoder*. 3. uppl., Stockholm: Liber.

Burritt, R.L. & Schaltegger, S., (2010). Sustainability accounting and reporting: fad or trend? *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 23(7), ss. 829–846.

Cohen, B. H. (2013). *Explaining psychological statistics*. 4. uppl., Hoboken, NJ: Wiley.

Colglazier, W. (2015). SUSTAINABILITY. Sustainable development agenda: 2030. *Science (New York, N.Y.)*, 349(6252), ss.1048-50.

Cowen, S. S., Ferreri, B. L. & Parker, D. L., (1987). The impact of corporate characteristics on social responsibility disclosure: A typology and frequency-based analysis. *Accounting, Organizations and Society*, 12(2), ss. 111–122.

Dagens Industri (2017). 3 januari, ss. 22-23

Deegan, C., (2002). Introduction: the legitimising effect of social and environmental disclosures - a theoretical foundation. *Accounting, auditing and accountability journal*, 15(3), ss. 282–311.

Deegan, C. & Unerman, J. (2011) *Financial Accounting Theory*. 2. uppl., Maidenhead: McGraw-Hill Education.

DiMaggio, P. & Powell, W., (1983). The iron cage revisited: institutional isomorphism and collective rationality in organizational fields. *American Sociological Review*, 48(2), ss. 147–160.

Dyllick, T. & Hockert, K., (2002). Beyond the business case for corporate sustainability. *Business Strategy and the Environment* 11(2), ss. 130-141.

Dyllick, T. & Muff, K., (2016). Clarifying the Meaning of Sustainable Business. *Organization & Environment*, 29(2), ss. 156–174.

Ernst & Young (2017). *Sustainability efforts in Swedish companies: How do they engage with the United Nations' 2030 Agenda?*

[http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-Sustainability-efforts-in-Swedish-companies/\\$FILE/EY-Sustainability-efforts-in-Swedish-companies.pdf](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-Sustainability-efforts-in-Swedish-companies/$FILE/EY-Sustainability-efforts-in-Swedish-companies.pdf)
Hämtad 2017-12-15

Fagerström, A. & Hartwig, F., (2017), Så kan företagens redovisning och styrsystem underlätta implementeringen av hållbarhetsstrategier. *Balans Fördjupning*, (4), ss. 8-11

Fiedler, T. & Deegan, C., (2007). Motivations for environmental collaboration within the building and construction industry. *Managerial Auditing Journal*, 22(4), ss. 410–441.

FN-förbundet (2012). Omställning till hållbar värld brådskar. FN-fakta Hållbar utveckling, (2). <https://fn.se/wp-content/uploads/2016/08/Faktablad-2-12-Hållbar-utveckling.pdf>
(Hämtad 2017-12-15)

Fombrun, C. & Shanley, M., (1990). What's in a Name? Reputation Building and Corporate Strategy. *The Academy of Management Journal*, 33(2), ss. 233–258.

Freeman, R.E. & Reed, D.L., (1983). Stockholders and Stakeholders: A New Perspective on Corporate Governance. *California Management Review*, 25, ss. 88–106.

Frostenson, M., Helin, S. & Sandström, J. (2015). *Hållbarhetsredovisning: Grunder, praktik och funktion*. 2. uppl., Stockholm: Liber.

Förenta Nationerna (1972). *Report of the United Nations Conference on the Human Environment*. (A/Conf.48/14/Rev.1). Stockholm.

<http://www.un-documents.net/aconf48-14r1.pdf>
Hämtad 2017-12-15

Förenta Nationerna (1992). *Rio Declaration on Environment and Development*. (A/Conf.151/26). Rio de Janeiro: General Assembly.

Förenta Nationerna (2015). *Transforming our world: The 2030 agenda for sustainable development*. (A/Res/70/1). General Assembly.

Globala målen (u.å.) Figur 1

<http://www.globalamalen.se/wp-content/uploads/2016/05/globala-malen-logo-och-ikoner-1.png>

(Hämtad 2018-01-08)

Global Compact (u.å. a) Our Mission.

<https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission>

(Hämtad: 2017-12-30)

Global Compact (u.å. b) The Ten Principles of the UN Global Compact.

<https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

(Hämtad: 2017-12-30)

Gray, R., Kouhy, R., & Lavers, S. (1995). Corporate social and environmental reporting. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 8(2), ss. 47-77.

Gray, R. (2010). Is accounting for sustainability actually accounting for sustainability...and how would we know? An exploration of narratives of organisations and the planet. *Accounting, Organizations and Society*, 35(1), ss. 47-62.

Gray, R. (2012). Corporate Impact: Measuring and Managing Your Social Footprint. *Social and Environmental Accountability Journal*, 32(1), ss. 52-53.

GRI (u.å. a)

<https://www.globalreporting.org/Information/about-gri/Pages/default.aspx>

(Hämtad 2017-11-16)

GRI, FN, Wbcsd 2015

<https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/GSSB-Item-29-SDG-Compass-Meeting5Nov15.pdf>

(Hämtad 2017-11-16)

Guthrie, J., & Abeysekera, I. (2006). Content analysis of social, environmental reporting: What is new? *Journal of HRCA : Human Resource Costing & Accounting*, 10(2), ss. 114.

Högberg, J., (2009). Nya regler för börslistorna. *Affärsvärlden*, 29 maj.

<https://www.affarsvarlden.se/bors-ekonominyheter/nya-regler-for-borslistorna-6661717>

(Hämtad 2017-12-16)

Kolk, A. (2003). Trends in sustainability reporting by the Fortune Global 250. *Business Strategy and the Environment*, 12(5), ss. 279-291.

Kolk, A. (2010). Trajectories of sustainability reporting by MNCs. *Journal of World Business*, 45(4), ss. 367-374.

KPMG (2017). *The KPMG Survey of Corporate Responsibility Reporting 2017*.

<https://home.kpmg.com/content/dam/kpmg/xx/pdf/2017/10/kpmg-survey-of-corporate-responsibility-reporting-2017.pdf>

(Hämtad 2017-11-23)

KPMG, United Nations Global Compact. (u.å). *SDG Industry Matrix*
<https://www.unglobalcompact.org/take-action/action/sdg-industry-matrix>
(hämtad 2017-12-30)

Laerd Statistics (2017a). *Spearman's correlation using SPSS Statistics. Statistical tutorials and software guides*. <https://statistics.laerd.com/> (betallänk)
(Hämtad 2017-12-13)

Laerd Statistics (2017b). *Point-biserial correlation using SPSS Statistics. Statistical tutorials and software guides*. <https://statistics.laerd.com/> (betallänk)
(Hämtad 2017-12-13)

Laerd Statistics (2017c). *Chi-square test of homogeneity (2 x C) using SPSS Statistics. Statistical tutorials and software guides*. <https://statistics.laerd.com/> (betallänk)
(Hämtad 2017-12-13)

Maas, Schaltegger, & Crutzen. (2016). Integrating corporate sustainability assessment, management accounting, control, and reporting. *Journal of Cleaner Production*, 136, ss. 237-248.

Meyer, J., & Rowan, B. (1977). Institutionalized Organizations: Formal Structure as Myth and Ceremony. *American Journal of Sociology*, 83(2), ss. 340-363.

Nasdaq OMX Nordic. (2017) *Companies listed on Nasdaq Stockholm*.
<http://www.nasdaqomxnordic.com/aktier/listed-companies/stockholm>
(Hämtad 2017-11-10)

Parguel, B., Benoît-Moreau, F., & Larceneux, F. (2011). How Sustainability Ratings Might Deter 'Greenwashing': A Closer Look at Ethical Corporate Communication. *Journal of Business Ethics*, 102(1), ss. 15-28.

Regeringen (2017) *Sverige och Agenda 2030: rapport till FN:s politiska högnivåforum 2017 om hållbar utveckling*.
<http://www.regeringen.se/49f006/contentassets/f883444856cd40838e69a22d5da2beed/sverige-och-agenda-2030--rapport-till-fns-politiska-hognivaforum-2017-om-hallbar-utveckling.pdf>
(Hämtad 2017-11-16)

Retriever. (2017). Retriever Business (Online).

Rimmel, G. (2016). *Redovisningsteorier och teoretiska aspekter: Institutionell teori*. I G. Rimmel & K. Jonäll (Red.), *Redovisningsteorier*. ss.133-142. Stockholm: Sanoma Utbildning.

Sachs, J. (2012). From Millennium Development Goals to Sustainable Development Goals. *The Lancet*, 379(9832), ss. 2206-2211.

Sida (2016). *Globala mål för hållbar utveckling*.
<https://www.sida.se/Svenska/sa-arbetar-vi/Internationellt-samarbete-/globalamalen/>
(Hämtad 2017-12-20)

Tagesson, T., Blank, V., Broberg, P., & Collin, S. (2009). What explains the extent and content of social and environmental disclosures on corporate websites: A study of social and environmental reporting in Swedish listed corporations. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 16(6), ss. 352-364.

Tagesson, T., Klugman, M., & Ekström, M. (2013). What explains the extent and content of social disclosures in Swedish municipalities' annual reports. *Journal of Management & Governance*, 17(2), ss. 217-235.

Westermarck, C. (2013). *Hållbarhetsredovisning: Teori, standarder och praktisk tillämpning*. 1. uppl., Lund: Studentlitteratur.

Whiteman, G., Walker, B., & Perego, P. (2013). Planetary Boundaries: Ecological Foundations for Corporate Sustainability. *Journal of Management Studies*, 50 (2), ss. 307-336.

7. Bilagor

Bilaga 1. Körning för att undersöka sambandet mellan antal anställda och i vilken utsträckning bolagen nämner Agenda 2030?

Tests of Normality

	Nämner Agenda 2030	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
		Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
AntalAnställda_Log10	Nej	,025	217	,200 [*]	,996	217	,848
	Ja	,082	70	,200 [*]	,974	70	,150

*. This is a lower bound of the true significance.

a. Lilliefors Significance Correction

Descriptives

AntalAnställda_Log10	Nämner Agenda 2030			Statistic	Std. Error		
AntalAnställda_Log10	Nej	Mean		2,59	,060		
		95% Confidence Interval for Mean	Lower Bound	2,48			
			Upper Bound	2,71			
		5% Trimmed Mean		2,60			
		Median		2,58			
		Variance		,770			
		Std. Deviation		,877			
		Minimum		0			
		Maximum		5			
		Range		5			
		Interquartile Range		1			
		Skewness		,010	,165		
		Kurtosis		,121	,329		
		AntalAnställda_Log10	Ja	Mean		3,64	,103
				95% Confidence Interval for Mean	Lower Bound	3,44	
					Upper Bound	3,85	
5% Trimmed Mean				3,67			
Median				3,72			
Variance				,743			
Std. Deviation				,862			
Minimum				1			
Maximum				5			
Range				4			
Interquartile Range				1			
Skewness				-,526	,287		
Kurtosis				-,029	,566		

Correlations

		AntalAnställda_Log10	Nämner Agenda 2030
AntalAnställda_Log10	Pearson Correlation	1	,460**
	Sig. (2-tailed)		,000
	N	287	287
Nämner Agenda 2030	Pearson Correlation	,460**	1
	Sig. (2-tailed)	,000	
	N	287	287

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Bilaga 2. Körning för att undersöka sambandet mellan vilken lista bolagen är noterade på och hur vanligt det är att bolagen nämner Agenda 2030?

Nämner Agenda 2030 * Large-/Mid-/Small Cap Crosstabulation

		Large-/Mid-/Small Cap			Total	
		Large	Mid	Small		
Nämner Agenda 2030	Nej	Count	38 ^a	90 ^b	89 ^b	217
		% within Nämner Agenda 2030	17,5%	41,5%	41,0%	100,0%
		% within Large-/Mid-/Small Cap	42,7%	85,7%	95,7%	75,6%
	Ja	Count	51 ^a	15 ^b	4 ^b	70
		% within Nämner Agenda 2030	72,9%	21,4%	5,7%	100,0%
		% within Large-/Mid-/Small Cap	57,3%	14,3%	4,3%	24,4%
Total	Count	89	105	93	287	
	% within Nämner Agenda 2030	31,0%	36,6%	32,4%	100,0%	
	% within Large-/Mid-/Small Cap	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	

Each subscript letter denotes a subset of Large-/Mid-/Small Cap categories whose column proportions do not differ significantly from each other at the ,05 level.

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	78,445 ^a	2	,000
Likelihood Ratio	78,283	2	,000
Linear-by-Linear Association	68,359	1	,000
N of Valid Cases	287		

a. 0 cells (0,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 21,71.

Bilaga 3. Körning för att undersöka sambandet mellan antal anställda och noteringslista

Correlations

			Large-/Mid- /Small Cap	AntalAnställd a_Log10
Spearman's rho	Large-/Mid-/Small Cap	Correlation Coefficient	1,000	-,543**
		Sig. (2-tailed)	.	,000
		N	287	287
	AntalAnställda_Log10	Correlation Coefficient	-,543**	1,000
		Sig. (2-tailed)	,000	.
		N	287	287

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Bilaga 4. Körning för att undersöka sambandet mellan vilken sektor bolagen finns i och i vilken utsträckning bolagen nämner Agenda 2030.

Case Processing Summary

	Valid		Cases Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Nämner Agenda 2030 * Sektor	287	100,0%	0	0,0%	287	100,0%

Nämner Agenda 2030 * Sektor Crosstabulation

Expected Count

		Sektor							Total
		Consumer Goods	Consumer Services & Telecommunications	Financials	Health Care	Industrials	Technology	Övrigt	
Nämner Agenda 2030	Nej	21,2	25,0	40,8	30,2	59,0	23,4	17,4	217,0
	Ja	6,8	8,0	13,2	9,8	19,0	7,6	5,6	70,0
Total		28,0	33,0	54,0	40,0	78,0	31,0	23,0	287,0

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	19,115 ^a	6	,004
Likelihood Ratio	20,579	6	,002
N of Valid Cases	287		

a. 0 cells (0,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 5,61.

Case Processing Summary

	Valid		Cases Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Nämner Agenda 2030 * Sektor	287	100,0%	0	0,0%	287	100,0%

Nämner Agenda 2030 * Sektor Crosstabulation

			Sektor							Total
			Consumer Goods	Consumer Services & Telecommunications	Financials	Health Care	Industrials	Technology	Övrigt	
Nämner Agenda 2030	Nej	Count	21	19	42	37	56	28	14	217
		% within Sektor	75,0%	57,6%	77,8%	92,5%	71,8%	90,3%	60,9%	75,6%
	Ja	Count	7	14	12	3	22	3	9	70
		% within Sektor	25,0%	42,4%	22,2%	7,5%	28,2%	9,7%	39,1%	24,4%
Total		Count	28	33	54	40	78	31	23	287
		% within Sektor	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	19,115 ^a	6	,004
Likelihood Ratio	20,579	6	,002
N of Valid Cases	287		

a. 0 cells (0,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 5,61.

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
Nämner Agenda 2030 * Sektor	287	100,0%	0	0,0%	287	100,0%

Nämner Agenda 2030 * Sektor Crosstabulation

			Sektor							Total
			Consumer Goods	Consumer Services & Telecommunications	Financials	Health Care	Industrials	Technology	Övrigt	
Nämner Agenda 2030	Nej	Count	21a, b, c	19c	42a, b, c	37b	56a, b, c	28a, b, c	14a, c	217
		% within Sektor	75,0%	57,6%	77,8%	92,5%	71,8%	90,3%	60,9%	75,6%
	Ja	Count	7a, b, c	14c	12a, b, c	3b	22a, b, c	3a, b, c	9a, c	70
		% within Sektor	25,0%	42,4%	22,2%	7,5%	28,2%	9,7%	39,1%	24,4%
Total	Count	28	33	54	40	78	31	23	287	
	% within Sektor	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	

Each subscript letter denotes a subset of Sektor categories whose column proportions do not differ significantly from each other at the ,05 level.

Bilaga 5. Studiens utformning

1. Hur många mål omnämns bland företagen?

Summering av nummer 2

2. Vilket/vilka specifika mål nämner företagen?

Kategori	Kodning
1. Ingen fattigdom	0-1
2. Ingen hunger	0-1
3. Hälsa och välbefinnande	0-1
4. God utbildning för alla	0-1
5. Jämställdhet	0-1
6. Rent vatten och sanitet	0-1
7. Hållbar energi för alla	0-1
8. Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt	0-1
9. Hållbar industri, innovationer och infrastruktur	0-1
10. Minskad ojämlikhet	0-1
11. Hållbara städer och samhällen	0-1
12. Hållbar konsumtion och produktion	0-1
13. Bekämpa klimatförändringen	0-1
14. Hav och marina resurser	0-1
15. Ekosystem och biologisk mångfald	0-1
16. Fredliga och inkluderande samhällen	0-1
17. Genomförande och globalt partnerskap	0-1
18. Nämner alla målen som en enhet	Nämner alla målen tillsammans, här inkluderas inte företag som var för sig beskriver alla 17 mål separat.

3. Har företagen vidtagit åtgärder för att arbeta med målen i verksamheten?

<p>Nämner FN-mål men har inte tydligt kopplat till någon kategori</p> <p>...eller kopplar FN-målen som en helhet.</p>	<p>1</p>	<p>Avser:</p> <ul style="list-style-type: none"> • företag som bara nämner målen • företag som har planer för att vidta åtgärder i framtiden. • framgår inte tydligt hur företaget kopplat FN-målen. • företag som kopplar alla FN-målen övergripande till någon av kategorierna 3, 4 eller 6 utan att specificera till vilket FN-mål. <p>Ex. företaget kopplat målen på en övergripande nivå till ett projekt de driver men det är oklart hur FN-målen kopplas. (SKF)</p> <p>Ex. företaget kopplar till FN-målen övergripande till sina tjänster (Wihlborgs)</p> <p>Ex. företaget beskriver att de har en foundation där de stödjer utvecklingsprojekt och utbildning som är inspirerat av FN-målen. (Semafo)</p>
<p>Har kopplat FN-mål till internt arbete</p>	<p>2</p>	<p>Intern dialog, utbildning, medarbetarundersökningar kring arbete med Agenda 2030, det som inte är koppling till mål/strategi.</p> <p>Intern utbildning som möjliggör att uppnå specifika mål. (T.ex. NCC)</p>
<p>Har kopplat FN-mål till strategin</p>	<p>3</p>	<p>Nämner målen i samband med strategin. Här menas koppling till övergripande affärsstrategin, alltså inte CSR-/hållbarhetsstrategin. Det kräver att den står i årsredovisningen. Tydlig hänvisning ska göras till ett eller flera FN-mål.</p>
<p>Har kopplat FN-mål till mål eller nyckeltal</p>	<p>4</p>	<p>Nämner målen i samband med mål eller nyckeltal med konkreta uppfyllelsenivåer. Tydlig hänvisning ska göras till ett eller flera FN-mål.</p>
<p>Har kopplat FN-mål till externt arbete</p>	<p>5</p>	<p>Nämner målen i samband med extern dialog, partnerskap, gått med i organisation, samarbeten.</p> <p>Ex. företag gått med i partnerskap (Tele2)</p>
<p>Har kopplat FN-mål till annat utöver kategori 2-5.</p>	<p>6</p>	<p>Koppling till något av:</p> <ul style="list-style-type: none"> • produkt • tjänst • applikation • befintligt arbete.

	<p>Tydlig hänvisning ska göras till ett eller flera FN-mål.</p> <p>Ex. kopplar till något av: produkt, tjänst, applikation eller befintligt arbete. (NCC)</p> <p>Ex. kopplat till befintligt arbete utan att ha satt upp mål eller annan kategori. (Telia, Bonova)</p>
--	--